

GŁOS KALISKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

SOBOTA 24 STYCZNIA 1948 ROKU

Nr 24 (946)

Bevin wyrecza Churchilla

Zawodowy podżegacz wojenny i przywódca konserwatystów brytyjskich wyraża uznanie dla swego ucznia z Partii Pracy

**„Jeszcze nigdy nie słyszałem tak kłamliwego przemówienia“
oświadcza poseł Gallacher w Izbie Gmin - w debacie nad mową Bevina**

LONDYN PAP. — Winston Churchill przemawiając w Izbie Gmin w imieniu opozycji, wyraził pełne poparcie dla polityki Bevina. Równocześnie Churchill ponownie zaatakował granice Polski, określając je jako „provizoryczne”.

Churchillowskiemu wypadowi przeciwko granicom polskim towarzyszyły słowa zachwytu nad planem Marshalla. Mówca wyraził zadowolenie z tego iż tak rząd amerykański jak i brytyjski realizują program, który przed dwoma laty nakreślił w swym oświadczeniu w Fulton.

Mówca zaaprobował w zupełności bevinowski plan „Konsolidacji Europy zachodniej”. Sprzeciwił się jednak stanowczo konsolidacji partii socjalistycznych Europy zachodniej, uważając, że może się ona potoczyć w niepożądanym kierunku.

Występując z gwałtownym atakiem przeciwko Związkowi Radzieckiemu i płaszcąc się przed imperializmem amerykańskim, Churchill wyraził pogląd, że należy szukać drogi wyjścia w kierowaniu sporów międzynarodowych na tory dyplomatyczne, zamiast omawiania ich na konferencjach międzynarodowych.

Churchill zakończył swe przemówienie wyrazami uznania dla ministra Bevina. Przywódca konserwatystów brytyjskich nie krepował się oświadczyć w Izbie Gmin, że laborzystowski minister spraw zagranicznych doskonale realizuje program fultoński, przyjęty jak wiadomo, — przez międzynarodową reakcję.

Niezwykłe mocne przemówienie wygłosił poseł komunistyczny Gallacher, demaskując politykę amerykańską i nawiązując brytyjską klasę robotniczą do zjednoczenia swych wysiłków, celem przeciwstawienia się kapitalizmowi.

Mówca stwierdził na wstępie, iż nigdy jeszcze nie słyszał tak kłamliwego przemówienia, jak to które wygłosił Bevin. Jako jeden z przykładow Gallacher przytoczył fakt, iż Bevin oskarżył kraje Europy wschodniej o izolacjonizm w chwili gdy Polska, Czechosłowacja i Związek Radziecki zawarły już umowy handlowe

z Wielką Brytanią, a szereg innych krajów Europy wschodniej prowadzi własnie z Anglią rokowania handlowe.

W dalszej części swego przemówienia Gallacher podkreślił, iż plan Marshalla powstał jedynie dlatego, że monopolistyczny kapitał amerykański nie ma już rynków inwestycyjnych w kraju i zmuszony jest szukać ich w Europie i w Azji, na Bliskim i Dalekim Wschodzie.

W zakończeniu poseł Gallacher stwierdził, iż wyłącznym celem angielskiej partii komu-

nistycznej jest dobro i postęp klasy pracującej oraz jej sprzymierzeńców, które wyłącznie mogą doprowadzić Anglię ku lepszej przyszłości, ku socjalizmowi, zbudować gmach współpracy ze Związkiem Radzieckim oraz postępowymi krajami Europy, Azji i Ameryki i założyć fundamenty pokoju i postępu na całym świecie.

Po Gallacherze zabrał głos poseł Vernon Bartlett (niezależny), który zażądał włączenia Niemiec zachodnich do proponowanego przez Bevina związku państw Europy zachodniej.

„emoc amerykańska”

Barbarzyństwa szajki Sophulisa

Wojskowi brytyjscy w Grecji piętnują postępowanie Anglosasów na terenie Grecji

LONDYN PAP. — 21 stycznia opublikowano tu deklarację żołnierzy i oficerów, którzy pełnili dawniej służbę w siłach angielskich w Grecji o polityce brytyjskiej w tym kraju. Wśród osób, które podpisały deklarację, znajduje się pięciu kapitanów, z których kpt. Teobald, został ranny w czasie walk z oddziałami ELAS w Atenach w styczniu 1945 r. Łońnik White, którego podpis również figuruje na de-

klaracji, był wzięty do niewoli przez ELAS w grudniu 1944 r. Deklaracja potwierdza wiadomości, o barbarzyńskim postępowaniu wojsk rządowych w Grecji, które ukazały się na łamach „Daily Mirror”.

Autorzy deklaracji oświadczają że rząd grecki wyzwał swych obywateli z elementarnych praw ludzkich. „Obecna tragiczna sytuacja w Grecji — czytamy w deklaracji, —

jest w znacznej mierze spowodowana interwencją anglosaską, która poczynając od grudnia 1944 r., popierała prawicowych ekstremistów, faszystów i kolaboracjonistów oraz niedopuszczała do wolnych wyborów w Grecji”.

Deklaracja wzywa rząd angielski do wycofania swych wojsk z Grecji, zerwania z obecnym rządem greckim i do wykorzystania swych wpływów w celu ustanowienia ładu demokratycznego w tym kraju.

Dymisja rządu Indonezji

LONDYN PAP. — Agencja Reutersa donosi, że rząd republiki indonezyjskiej z premierem Amirem Sjaruddinem na czele złożył rezygnację na ręce prezydenta republiki — Soekarno.

Prezydent powierzył wiceprezydentowi republiki dr. Mahmedowi Hatta misję utworzenia nowego rządu. Skład nowego rządu indonezyjskiego będzie ogłoszony w sobotę.

Strajk górników w Australii

LONDYN (PAP). Radiostacja w Melbourne donosi, że we wszystkich kopalniach w południowej Nowej Walii, wybuchł strajk, który sparaliżował całe wydobycie węgla. Przyczyną strajku była odmowa kierownictwa kopalni podwyższenia płac członkom zjednoczonego związku zawodowego maszynistów i palaczy.

W rezultacie strajku, wydobycie węgla w Australii obniży się o 50.000 ton. Strajk odbija się również na przemyśle i transporcie całego kraju.

W południowej Nowej Walii już się poważnie zmniejszył ruch kolejowy, a w Sydney wprowadzono ograniczenia zużycia gazu.

RZYM PAP. — Jak donoszą, między rządem ateńskim a amerykańską misją pomocy dla Grecji osiągnięte zostało nowe porozumienie, będące dalszym krokiem na drodze całkowitego podporządkowania Grecji Stanom Zjednoczonym.

Na mocy tego porozumienia rząd grecki, wzamian za zwiększenie dostaw broni amerykańskiej zgodził się na to podporządkowanie działalności ministerstwa spraw wojskowych oraz sztabu generalnego armii greckiej — szefowi amerykańskiej misji wojskowej gen. L. Vesay.

Kometa — olbrzym

W ostatnich dniach grudnia nad południową półkulą pojawiła się olbrzymia kometa ochrzczona mianem „1047 N” — Na 11. widzimy to rzadkie zjawisko niebieskie nad miastem Melbourne w Australii.

Zbrodniarze wojenni na stanowiskach

An głosasi tworzą „premierów” i „działaczy socjalistycznych” z hitlerowskich kanałii

BERLIN, Obsl. wł. Polska Misja Wojskowa w Berlinie zażądała wydania sądom polskim Wilhelma Kopfa — zbrodniarza wojennego, który w czasie okupacji niemieckiej odznaczył się wrogą działalnością wobec ludności polskiej i żydowskiej jako wyższy urzędnik SS.

Wilhelm Kopf jest obecnie „premierem” rządu Dolnej Saksonii w anglosaskiej strefie okupacji.

BERLIN PAP. — Dziennik „Neues Deutschland” przynosi charakterystykę dwóch członków kierownictwa partii socjal - demokratycznej w Hannoverze, Herberta Kruegelmana, i Fritza Heinego, z której wynika, że tak w czasie wojny, jak i w latach powojennych byli oni na służbie obcego wywiadu. Kruegelman będąc na emigracji w Holandii, współpracował z Gestapo w tropieniu członków nielegalnej partii socjal - demokratycznej.

Służył on jednocześnie wywiadowi angielskiemu.

Po wojnie zajął jedno z kierowniczych stanowisk w niemieckiej partii socjal - demokratycznej i cieszy się osobistym zaufaniem Schumachera.

Heine w czasie wojny był członkiem wywiadu amerykańskiego i z jego ramienia prze prowadzał selekcję polityczną więźniów niemieckich w obozach w Afryce ptn., w wyniku której prawdziwych demokratów osiedlano

nie w Ameryce lub w Anglii, lecz w Sudanie i Egipcie.

Krugelman i Heine pozostają obecnie na służbie swych uprzednich mocodawców, i stoją na czele antyradzieckiej nagonki w zachodnich strefach Niemiec

„Neues Deutschland” oświadcza na zakończenie, że poważna część kierownictwa SPD w Hannoverze, przekształciła się w bezwolne narzędzie anglosaskiego sztabu Bizonii.

Delegacja Rządu RP zwiedziła Gorki

MOSKWA (PAP). Członkowie polskiej delegacji rządowej z premierem Cyrankiewiczem na czele, zwiedzili w dniu 22 stycznia dom w miejscowości Gorki pod Moskwą, gdzie Lenin spędził ostatnie chwile swego życia.

Uwaga!

Dzisiaj rozpoczynamy druk głośnej powieści LEONIDA SOŁOWIEWA pt.:
„PRZYGOPY NAS EDINA”
na str. 2-iej

Amerykanie usuwają Anglików z Bizonii

Przedstawiciele trustów USA — sami chcą rządzić w zachodnich strefach okupacji Niemiec

MOSKWA PAP. Dziennik „Prawda” zamieszcza korespondencję z Berlina, w której podaje ciekawe dane, świadczące że Amerykanie pragną za wszelką cenę pozbyć się udziału Anglików w administracji Bizonii.

„Amerykanie — pisze „Prawda” — zachowują dla siebie wszystkie pozycje kluczowe w Bizonii. Gospodarka Niemiec zachodnich przechodzi całkowicie pod kontrolę kapitału amerykańskiego. Przedstawicielom koncernów z Oceanu nie odpowiada udział Brytyjczyków w zarządzaniu Bizonią”.

„Prawda” przytacza charakterystyczną wypowiedź b. amerykańskiego komendanta Berlina i przedstawicieli Stanów Zjednoczonych w sojuszniczym Komitecie koordynacyjnym gen. Franka Keatinga, który oświadczył, że „Brytyjskie władze w Niemczech są dla Amerykanów kulą u nogi”.

„Przekonany jestem — powiedział dalej generał amerykański — że wkrótce weźmiemy w ręce administrację całej strefy brytyjskiej. I tak już zbyt drogo kosztują nas Angliki”.

„Prawda” donosi również o rozmowie, która miała miejsce na długo przed londyńską sesją rady ministrów spraw zagranicznych między naczelnikiem wydziału politycznego zarządu amerykańskiego w Niemczech Scummonem a przywódcami partii Schumachera. Scummon wtajemniczył wówczas przywódców schumacherowskich w tajny plan podziału Niemiec, opracowany w Waszyngtonie przy udziale Hoovera.

Jak wynika z ówczesnego oświadczenia Scummona, w Waszyngtonie przygotowano plan rozbięcia konferencji rady ministrów spraw za-

granicznych i projekt zwołania konferencji frankfurckiej dla utworzenia Bizonii. Projekt przyłączenia strefy francuskiej do Bizonii również został zawczasu przygotowany.

„To co się odbywa obecnie — pisze „Prawda” — zgadza się całkowicie z planem ujawnionym przez Scummona”. „Prawda” stwierdza, że Stany Zjednoczone traktują Bizonię jako nowego, 17-go członka „paryskiego komitetu 16 państw” i wybrały dla utworzenia rządu Bizonii taką chwilę, by rząd ten mógł rozwinąć działalność jeszcze przed realizacją planu Marshalla.

W kilku wierszach

Zródła żydowskie donoszą, że 20 napastników arabskich zostało zabitych podczas ataku na konwój żydowski między te Awiewem a Jerozolimą

Rada Bezpieczeństwa postanowiła rozszerzyć ramy dyskusji w sprawie Kaszmiru i o-mówić stosunki między Hindustanem a Pakistanem.

Jak donosi z Waszyngtonu agencja Tass, w najbliższym czasie zostaną tam wznowione pertraktacje między ZSRR i USA w sprawie uregulowania spraw, związanych z porozumieniem radziecko-amerykańskim z roku 1942 o dostawach z tytułu „lend — lease”.

Wyrok na zbrodniarzy SS z Płaszowa

Trzech głównych katów skazano na karę śmierci — resztę przestępców na długoterminowe więzienie

KRAKÓW (PAP). W dniu wczorajszym zapadł wyrok w sprawie zbrodniczej załogi SS obozu płaszowskiego. Wyrokiem sądu skazani zostali: na karę śmierci: Edmund Zdrojewski,

Lorenz Landsdorfer, Ferdynand Glaser. Na karę dożywotniego więzienia: Arnold Buescher. Na 15 lat więzienia: Fritz Willy Korthals, Adalbert Roedl. Jakub Schwarz. Na 12 lat więzie-

nia: Andreas Dreer, Adalbert Steinhauser, Gottfried Mantel, Józef Ostler. Na 7 lat więzienia: Karl Krist. Na 5 lat więzienia: Daniel Mantsch, Franz Wanemoser, Anton Mayer, Anton Friesch.

W usadnieniu i motywach wyroku podkreślono m. in. iż w sprawie uznania „załogi obozu płaszowskiego” za organizację zbrodniczą sąd jest zdania, że wszyscy członkowie załogi byli członkami grupy przestępczej. Wykonując bowiem swe czynności wiedzieli oni, iż w obozach koncentracyjnych torturuje się, głodzi i rozstrzeliwuje więźniów prawie wszystkich narodów i znęca się nad nimi najbardziej wyrafinowanymi metodami.

Przewodniczący dr. Różański podkreślił głęboki sens polityczny procesu płaszowskiego, którego przebieg jeszcze raz potwierdził, że hitleryzm i faszyzm są systemami zbrodniczymi. Prowadząc wszystkimi drogami do zbrodni — są negacją wszelkiego postępu.

Yankesi uciekają z Palestyny

NOWY JORK, PAP. Korespondent waszyngtoński „New York Herald Tribune” podaje, że departament stanu rozważa plan wywiezienia obywateli amerykańskich z Palestyny, obawiając się wzmożenia walk w tym kraju.

T-wo Przyjaciół Demokratycznej Grecji

WARSZAWA PAP. — Na plenarnym posiedzeniu zarządu głównego Towarzystwa Przyjaciół Demokratycznej Grecji nastąpiło ukonstytuowanie się władz naczelnych Towarzystwa. Do prezydium zarządu weszli: Władysław Broniewski — przewodniczący, poseł Ta-

deusz Cwik — wiceprzewodniczący, poseł Zenon Kliszko — wiceprzewodniczący, prof. Roman Piotrowski — wiceprzewodniczący, Witold Siekiewicz — sekretarz generalny, Barbara Kuszyk — skarbnik.

Do zarządu weszli: Zofia Nalkowska, Irena Sztachelska, dr. Mieczysław Michałowicz, Aleksander Juszkiewicz, red. Henryk Lukrec, Wisła Osóbka - Morawska, red. Ostap Dusiak, Julian Tuwim, Stefan Pol, pik. Sęk-Malecki, i pik. Toruńczyk.

W skład komisji rewizyjnej weszli: Mieczysław Wąrowski, Marek Arczyński, Henryk Dzendzel, Stanisław Dobrowolski i Jan Rozner.

2 miliony bezrobotnych we Włoszech

RZYM, PAP. We Włoszech centralnych i północnych doszło do nowych zamieszek. W Turynie odbyła się demonstracja robotników przemysłu włókienniczego, którzy zarzucają przedsiębiorcom, że umyślnie zmniejszają produkcję. Przemysłowcy tłumaczą się rzekomym brakiem zamówień, jednak zdaniem robotników, fabrykanci w ten sposób chcą utrzymać wysoki poziom cen.

W Reggio Emilia związek robotników

rolnych ogłosił strajk powszechny. W prowincji Ferrara bezrolni zajęli ziemie nieobsiane.

Włoski minister pracy wygłosił przemówienie w sali uniwersytetu w Mediolanie, w którym usiłował obalić cyfry, dotyczące bezrobocia w kraju. W grudniu, według danych ministra, było „tylko” 1.111 tysięcy bezrobotnych. Organizacje robotnicze stwierdzają jednak, że rzeczywista liczba bezrobotnych przekracza 2 miliony.

Proces spiskowców hitlerowskich przed sądem ludowym w Austrii

WIEN (PAP). W najbliższym czasie rozpocznie się w Grazu przed sądem ludowym proces przeciwko przywódcom wykrytego nie-

dawno spisku hitlerowskiego. Są oni oskarżeni o kontynuowanie po wyzwoleniu Austrii działalności NSDAP.

Nowy ambasador Francji

p. Jean Baleen złożył listy uwierzytelniające w Belwederze

WARSZAWA (PAP). W dniu 23 bm. o godz. 14-tej ambasador nadzwyczajny i pełnomocny republiki francuskiej w Warszawie p. Jean Baleen przybył do Belwederu w towarzystwie dyrektora protokołu dyplomatycznego Adama Gubrynowicza i członków ambasady w celu złożenia listów uwierzytelniających Prezydentowi Rzeczypospolitej.

Na dziedzińcu belwederkim orkiestra wojskowa odegrała hymn narodowy francuski, kompania piechoty oddała honory wojskowe,

a dowódca kompanii złożył raport ambasadorowi.

W uroczystości złożenia listów uwierzytelniających w sali pompejańskiej uczestniczyli: minister spraw zagranicznych Zygmunt Modzelewski, minister pełnomocny Józef Olaszewski, wicedyrektor departamentu politycznego w MSZ dr. Tadeusz Chromecki, szef kancelarii cywilnej, szef gabinetu wojskowego oraz dyrektor gabinetu Prezydenta Rzeczypospolitej.

Dnia 22 stycznia br. zginęła śmiercią tragiczną

Lewandowska Genowefa

Pogrzeb odbędzie się w sobotę 24.1. br. o godz. 14-ej z domu przy ul. Sienkiewicza 42 na cmentarz w Radogoszczu

Pograżeni w smutku

MAŻ I RODZINA

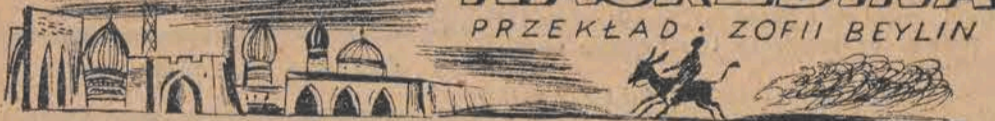
Dnia 22 stycznia br. zmarła tragicznie

tow. LEWANDOWSKA GENOWEFA

odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi, członek podziemnej PPR, członek Gwardii Ludowej w randze chorążego.

POLSKA PARTIA ROBOTNICZA
DZIELNICA GÓRNA-PRAWA

LEONID SOŁOWIEW PRZYGODY NASREDINA

PRZEKŁAD: ZOFII BEYLIN

CZĘŚĆ PIERWSZA.

ROZDZIAŁ PIERWSZY

Trzydziesty piąty rok swego życia Chodża Nasredin powitał w drodze. Ponad dziesięć lat był na wygnaniu, wędrując od miasta do miasta, z kraju do kraju, przecinając morza i pustynie, spędzając noce, gdzie się nadarzy: bądź na gołej ziemi przy skąpym ognisku pastucha, bądź w ciasnym karawan-saraju¹⁾, gdzie w ciemności i kurzu głucho brzęcza dzwoneczkami aż do ranka sapia i ocierają się wielbłądy, lub też w zakopconej pełnej czadu herbaciarni, wpośród leżących pokotem tragarzy, żebraków, poganaczy bydląt i biedaków, którzy z nastaniem dnia napełniają swymi przeraźliwymi mi krzykami rynki i uliczki miast.

Niekiedy wypadało mu spędzać noce na miękkich, jedwabnych poduszkach w ha-remie jakiegoś perskiego wielmoży, gdy ten właśnie z oddziałem straży szukał po wszystkich herbaciarniach i zajazdach wólczy i bluzniercy. Chodżv Nasredina, ażeby wbić go na pał-

Przez okratowane okienko widoczny był rąbek nieba, gwiazdy gaśły, poranny wietrzyk lekko szumił w liściach, a na framudze okna zaczynały gruchać i czyścić piórka wesole synogarlice. Całując piękną, znużoną kobietę, Chodża Nasredin mówił:

— Już czas! Żegnaj mój niezrównany skarbie i nie zapomnij o mnie...

— Zaczekaj! — odpowiadała, spletając na jego szyi swoje cudne ręce — czy ty odchodzisz na zawsze? Ale dlaczego? Po słuchaj, dziś wieczorem, kiedy się ściemni, przyślę po ciebie służebną!

— Nie. Już dawno zapomniałem, kiedy spędzałem dwie noce z rzędu pod jednym dachem. Muszę jechać, a spieszą się bardzo.

— Jechać? Czy masz jakieś pilne sprawy w innym mieście? Dokąd zamierzasz jechać?

— Nie wiem. Ale już świta, już otwarto bramy miejskie i ruszyły w drogę pierwsze karawany. Czy słyszysz, jak brzęczą dzwoneczki wielbłądów... Gdy dochodzi

mnie ten dźwięk, to jakieś dżiny²⁾ wstępują w moje nogi i nie potrafię dłużej usiedzieć na miejscu.

— Więc odejdz, jeśli tak — rozgniewała się urażona kobieta, starając się ukryć łzy, które zabłyły na jej długich rękach. Ale powiedz mi choć na pożegnanie swoje imię!

— Chcesz znać moje imię? — Słuchaj, spędziłaś tę noc z Chodżą Nasredinem! Jestem Chodża Nasredin, wicherzyel spo koju i siewca kłótni, ten sam, o którym każdego dnia krzyczą heroldowie na wszystkich rynkach i jarmarkach, obiecując wielką nagrodę za jego głowę. — Wczoraj obiecali nawet trzy tysiące tumanów³⁾, więc pomyślałem, czy nie warto za tak wielką cenę sprzedać własnej głowy. Śmiejesz się, moja gwiazdo! Daj więc po raz ostatni twoje usta, Chciałbym ci podarować wspaniałą szmaragd, ale ponieważ nie posiadam szmaragdu, więc więc na pamiątkę ten prosty, biały kamyczek.

Narzucił swój podarty płaszcz, wyparty w wielu miejscach iskrami ognisk przydrożnych, i oddalił się pociętu. Za drzwiami głośno chrapał leniwy, głupi eunuch w zawoju i miękkich pantoflach, o zagiętych do góry czubkach — nieudolny strażnik największego w całym pałacu skarbu, powierzonego jego pieczy. Nieco dalej na dywanach i matach spali chrapać strażnicy, oparliśzy głowy o swoje obciążone miecze. Chodża Nasredin przekradał się na palcach obok nich zawsze szczęśliwie, jak gdyby stawał się niewidzialnym.

¹⁾ Karawan-saraj — zajazd na wschodzie.

²⁾ Dżiny — duchy.

³⁾ Tuman — jednostka monetarna.

Rynek włókienniczy w 1948 r.

Ceny pozostaną bez zmian

Wywiad z dyrektorem naczelnym Centrali Tekstylniej tow. Jarosławem Stroczałem

W związku z organizacyjnymi zmianami, które przeprowadzono ostatnio w strukturze aparatu Centrali Tekstylniej i z uwagi na reformę ogólnej polityki cen na rynku włókienniczym — zwróciliśmy się do naczelnego dyrektora Centrali Tekstylniej, tow. J. Stroczała z prośbą o udzielenie nam bliższych informacji.

UJEDNOLICENIE HURTU

— Jakie zmiany organizacyjne wprowadzone zostały w aparacie Centrali Tekstylniej?
Organizacja zbytu artykułów włókienniczych w sektorze prywatnym uległa już w roku ubiegłym zasadniczym zmianom. Na polecenie Ministerstwa Przemysłu zlikwidowany został dział hurtu włókienniczego w Państwowym Centrali Handlowej. Centrala Tekstylna przejęła w części agendy tego handlu od PCH i zorganizowała własny aparat handlu hurtowego.

Dzięki tej zmianie wyeliminowane zostało zbędne ogniwo z procesu zbytu. Centrala Tekstylna może obecnie znacznie dokładniej poznać potrzeby rynku i nawiązać bezpośredni kontakt z konsumentami artykułów włókienniczych.

Centrala Tekstylna stworzyła więc własną sieć handlu hurtowego, składającą się z 24-ch hurtowni (po jednej, lub po dwie na każde województwo) i z 90 podhurtowni (obsługujących „rejon”, obejmujące po jednym lub po kilka powiatów).

Tego rodzaju reorganizacja zbytu umożliwiła jego „rejonizację” to znaczy przystosowanie go do potrzeb poszczególnych terenów, w zależności od zdatności i upodobań ludności.

Dzięki ujednoczeniu państwowego handlu hurtowego, usprawnione zostało planowanie asortymentu, oparte obecnie o rzeczywiste potrzeby ludności, z uwzględnieniem rejonowego zróżnicowania tych potrzeb. Osiągnięcia w tej dziedzinie w okresie ostatnich miesięcy ub. roku są bardzo poważne, trzeba jednak przyznać, że wiele jeszcze pozostało do zrobienia.

Przejęcie funkcji i agend handlu hurtowego PCH przez Centralę Tekstylną przyczyniło się również do poczynienia poważnych oszczędności w kosztach administracyjnych, a poza tym wpłynęło na szybkość obrotów, usprawnienie sprzedaży i stabilizację rynku.

ORGANIZACJA HURTU

— Czy przejęcie części handlu hurtowego jest ostatnią zmianą strukturalną, przeprowadzoną w Centrali Tekstylniej?

— Doświadczenia roku ubiegłego wykazały słusność kierunku rozwoju Centrali Tekstylniej. W roku bieżącym podjęta będą w tym zakresie dalsze wysiłki. Sprowadzą się one przede wszystkim do stworzenia pionowej, branżowej organizacji hurtu.

Już wkrótce winna nastąpić fuzja handlu hurtowego Centrali Tekstylniej z działem hurtu włókienniczego „Społem” w jedno państwowo-społdzielcze przedsiębiorstwo dla handlu towarami włókienniczymi.

Fuzja ta, o której na ostatnim zjeździe „Społem” mówił min. Minc, powinna doprowadzić do zlikwidowania nienaturalnego stanu rozdzielenia, gdy handlem hurtowym kierowały równoległe dwa ośrodki dyspozycyjne: państwowy i spółdzielczy. Fakt, że hurtem kierowały dwa równoległe ośrodki, utrudniał

w znacznym stopniu poznanie rzeczywistych potrzeb rynku, nie dając możliwości utrzymania ściślejszego kontaktu pomiędzy przemysłem i Centralą Tekstylną z jednej, a konsumentem z drugiej strony.

Zjednoczenie aparatu handlu hurtowego Centrali Tekstylniej z działem włókienniczym „Społem” otworzy nowe perspektywy dla handlu włókienniczego w Polsce.

Umożliwi ono bowiem planową rozbudowę sieci i jej specjalizację po linii branżowej. Wielobranżowe hurtownie wojewódzkie rozczłonkowane zostaną w przyszłości na bazy branżowe, które w zależności od specjalności zaopatrywać będą rejon w wyroby bawełniane, wełniane, konfekcyjne lub inne.

Zespolenie aparatu organizacyjnego Centrali Tekstylniej i „Społem” umożliwi również uzgodnienie osiągniętych doświadczeń, oraz ujednoczenie i ulepszenie aparatu kontrolującego zaopatrywać handel detaliczny, co zagwarantuje odbiorcom fachową i solidną obsługę.

Przy sposobności chciałbym dodać, że z dniem 1 stycznia 1948 r. Centrala Tekstylna przeprowadziła „rejonizację”, to znaczy przejęła obsługę placówek w terenie. Przyczyniło się to do likwidacji zbędnych central hurtowych tych instytucji.

Hurtownicy i detaliści prywatni otrzymują obecnie towar w hurtowniach rejonowych Centrali Tekstylniej, na podstawie ścisłego podziału odbiorców na grupy w zależności od rozmiarów prowadzonego przedsiębiorstwa i wysokości kapitału obrotowego.

Wszelkie obserwacje kupców, dotyczące zagadnień asortymentowych, ich dezycydaty

natury ogólnej oraz wymagania konsumentów brane są pod uwagę przez kierownictwo Centrali Tekstylniej, a następnie przekazywane dyrekcji przemysłu.

Obserwacje te i materiały, dotyczące danego rynku, są polem podstawą dla zamówień, udzielanych przemysłowi.

ZNIESIENIE PODZIAŁU NA CENY „SZTYWNE” I „KOMERCYJNE”

— Jakiego rodzaju zmiany nastąpiły na odcinku cen?

— Od dnia 1 stycznia 1948 r. zniesiony został podział na ceny „sztywne”, czyli ceny urzędowe, i ceny „komercyjne”. W chwili obecnej obowiązują już w całym handlu włókienniczym ceny jednolite.

Za podstawę uważana jest dotychczasowa cena detaliczna, od której udzielane są odpowiednie rabaty dla kupców detalicznych (którzy kupują po tzw. cenach hurtowych) i dla kupców hurtowych (zaopatrujących się w towar w hurtowniach Centrali Tekstylniej, po tzw. cenach zbytu). Marża detaliczna i hurtowa pozostaje bez zmian.

Spółdzielnie zamknięte zaopatrywać się będą w towary włókiennicze na gruncie dotychczasowych cen hurtowych, tzn. na takich samych warunkach, jak właściciele sklepów detalicznych. Tak zwane ceny komercyjne (ceny bez żadnego narządu) zostały zlikwidowane.

CENY POZOSTAJĄ BEZ ZMIAN

Korzystam ze sposobności, by z naciskiem podkreślić, że nie przewidujemy żadnej zmiany na artykuły włókiennicze. Ceny detaliczne, ceny, po których zaopatrywał się i zaopatruje w towar szary człowiek pracy, nie ulegną żadnej zmianie.

Na czołowych miejscach Przewodnicy Fabryki Szpulek

W związku z ukończeniem II etapu wysiłku pracy w Fabryce Szpulek Drewnianych, Sąd Współzawodnictwa wysunął na czołowe miejsce następujących pracowników, którzy swą pracą i pilnością zasłużyli na uznanie przewodników:

Szpułkarze: Tadeusz Król — 199 proc. wykonania normy, Jan Kaczmarek — 198 proc. wykonania normy, Kazimierz Michałak — 194,5 proc. wykonania normy.

Szlifierze: Manfred Kornicki — 214,5 proc. normy, Jędrzejewski — 169,5 proc., Bolesław Kazubiński — 157 procent normy.

Lakiernicy: Stanisław Walencik — 208 procent normy, Janina Bieńkowska — 147 procent normy, Anna Janiszewska — 136 proc. normy.

Tow. Walencik konsekwentnie realizuje swe hasło „nie pozwolę przeszcignąć się nikomu”. Życzymy tow. Walencikowi, ażeby dalej zwyciężał, a pozostali przewodnikom... by go jednak przeszcignęli. (B)

Pod obuchem drożyzny Wzrost cen w Wielkiej Brytanii

Dnia 14 stycznia rb. brytyjski minister handlu zapowiedział, iż na skutek wzrostu cen hurtowych, ceny detaliczne obuwia zostaną podwyższone o mniej więcej 16 procent. Dnia 19 stycznia wszedł w życie nowy cennik na buty „popularne”, od dnia 2 lutego obowiązować będzie nowy cennik na inne gatunki obuwia.

Minister handlu zakomunikował również,

że od dnia 19 stycznia nastąpi podwyżka cen detalicznych na materiały wełniane, bawełniane i lniane.

Donosząc o tym, iż w najbliższych dniach spodziewać się należy wzrostu cen grochu, fasoli i soczewicy; dziennik „Daily Worker” pisze:

„Prawie codziennie jakiś wydział ministerstwa handlu czy ministerstwa żywienia

Nowy, jednolity system cen przyczyni się do pełnego uporządkowania i stabilizacji rynku włókienniczego i usunie różne powojenne anomalie, do których przede wszystkim należały ceny sztywne.

Zmusi to szereg instytucji i organizacji, korzystających dotychczas z zakupów po cenach „sztywnych”, do prowadzenia bardziej oszczędnej gospodarki oraz ułatwi wykrywanie wszelkich przerostów i rozrzutności.

SKLEPY WZOROWE

— Jakie są zamierzenia Centrali Tekstylniej na odcinku handlu detalicznego?

— Ilość prywatnych, włókienniczych sklepów detalicznych w Polsce wynosi około 10 tysięcy. Państwowa sieć handlu detalicznego (Bata, CHD itd.) nie obejmuje więcej, niż 700 sklepów, z czego na Państwowe Domy Towarowe przypada około 50.

Tak skromna sieć zorganizowana została dla interwencji na rynku w wypadkach koniecznych.

Niezależnie od powyższego, stworzyliśmy obecnie przy Centrali Tekstylniej Biuro Handlu Detalicznego, które kierować będzie sklepami wzorcowo - doświadczalnymi Centrali Tekstylniej. Sklepów tego typu powstanie w roku 1948 około 100 w całej Polsce. Bezpośredni ich kontakt z konsumentem przyczyni się do dalszego zbliżenia pomiędzy przemysłem i odbiorcą. Będą one również spełniały pożyteczną rolę przy lansowaniu nowych artykułów. Sklepy wzorcowo - doświadczalne pomyślane są w zasadzie jako placówki jednobranżowe.

Urządzenie wewnętrzne, obsługa i sposób ekspedycji towarów w tych sklepach służyć mają, jako wzór sklepu detalicznego. Sklepy wzorcowo - doświadczalne winny więc przyczynić się do podniesienia kultury naszego handlu.

Pierwsze tego typu sklepy zostały już uruchomione w Warszawie, a w najbliższym czasie liczba ich powiększy się do 10-ciu. Jeden z nich obsługiwać będzie personel dyplomatyczny, akredytowany w Warszawie. Sklep ten będzie miał dla nas duże znaczenie propagandowe, gdyż będzie miał możliwość popularyzacji naszych wyrobów za granicą.

Praagnę podkreślić jednak — kończy tow. Stroczał — że handel detaliczny pozostaje dziedziną inicjatywy prywatnej i spółdzielczej, a detaliczny handel państwowy rezerwuje sobie tylko możliwość interwencji na rynku oraz możliwość oddziaływania na handel prywatny w sposób uszlachetniający.

zapowiada wzrost cen na poszczególne artykuły, zastrzegając się przy tym, że każda zmiana jest zjawiskiem odosobnionym, dotyczącym jedynie danego resortu. Robi się to, aby poszczególne wzrosty cen przemycić eichaczem.

Kieszon każdego Brytyjczyka odczuwa jednak dotkliwie ciągły wzrost wydatków.

Ostatnie dni Hitlera

(ciąg dalszy)

Niepowodzenia te jeszcze bardziej rozłaziły Hitlera. Fuehrer zawsze uważał, że osiągnięcie sukcesów na frontach idzie w parze z fanatyczną wiarą w niezłomność ostatecznego zwycięstwa, jakie odniesie narody socjalizm. Uosobieniem tej wiary, według Hitlera, były formacje SS. Właśnie te formacje zostały pobite na Węgrzech oraz na Pomorzu.

Nowy atak furii ze strony Hitlera tym razem był skierowany przeciwko wojskom SS. Ofiarą wściekłości Hitlera padł Himmler którego natychmiast usunięto z dowództwa armii, działającej na Pomorzu. Ale na tym bynajmniej nie skończyło się. Wszystkim dywizjom SS, przebywającym na Węgrzech, zdarto wszelkie odznaki honorowe z mundurów. Rozkaz dotyczył oficerów i żołnierzy. Wszyscy wpadli w niełaskę.

Furia Hitlera nie miała granic. Zdarto oznaki i orderzy również z dywizji „Hitlerjugend” oraz z dywizji „Das Reich”. Były to formacje, wchodzące w skład jego osobistej ochrony. Były powszechnie uważane za pretorianów Hitlera. Opętany wściekłością Hitler, tymczasem nie szczędził dosłownie nikogo...

GEN KREBS NA WIDOWNI

Gdy Guderian znikł z szeregu najbliższego otoczenia Hitlera, na horyzoncie życia politycznego ukazał się jego następca na stanowisku szefa sztabu naczelnego dowództwa wojsk lądowych. Był to gen. Krebs.

Brał on udział w naradach wojennych. W

z najbardziej przez Hitlera obdarzanych sympatią oraz zaufaniem ludzi. Wysłanie Krebsa na tak wysokie stanowisko nikogo prawie nie zdziwiło. Wszyscy niemal byli przekonani, iż wybór Hitlera padnie właśnie na tego generała. Uchodził bowiem za fanatycznego wyznawcę idei narodowego socjalizmu i za człowieka fanatycznie oddanego Hitlerowi.

Krebs istotnie miał wszelkie dane, aby ucho dzić za stuprocentowego człowieka partii. Był również intymnym przyjacielem Bormana, tego ostatnio najbardziej zbliżonego do Hitlera człowieka. Gdy gwiazda Guderiana jeszcze nie zgasła, Krebs zajmował stanowisko szefa sztabu, wojsk marszałka Modela.

Guderian był przezornym człowiekiem. Dlatego właśnie, gdy walki toczyły się jeszcze w bezpośredniej bliskości Prus Wschodnich, rozkazał rozpocząć ćwiczenia oraz stopniowo wykorzystywanie t. zw. Volkssturmu czyli „pospolitego ruszenia”. Rozkaz ten wywołał wiele hałasu. Szczególnie Borman był z tego niezadowolony, uważając, że te sprawy należą wyłącznie do niego.

BORMAN CONTRA GUDERIAN

Borman rozpoczął natychmiast intrygi przeciwko Guderianowi, który wreszcie musiał zrezygnować ze swych zamiarów, co do Volkssturmu. Jednak Borman, mściwy i zły z natury, nigdy nie zapomniał tego Guderianowi.

Wkrótce Borman znowu miał okazję do ostrej scysji z Guderianem. Tym razem poszło o specjalnie wyznaczonych oficerów, którzy zostali przydzieleni do poszczególnych jedno-

stek wojskowych w charakterze obserwatorów nastrojów politycznych. Działali oni z ramienia władz partyjnych. Zarządzenie to było spowodowane wypadkami 20-lipca.

Ci polityczni oficerowie cieszyli się szczególnymi względami Bormana. Większość z nich była w kontakcie z nim. Właśnie przez tych oficerów Borman otrzymał informację o „szerzących się w armii nastrojach defetystycznych”. Doniesienia te obciążały przede wszystkim korpus oficerski.

ZEMSTA BORMANA

Borman, pragnąc zemścić się na Guderianie, nie ośmieszał doniesień o tym Hitlerowi. Fuehrer natychmiast wezwał do siebie Guderiana i w ostrej formie zażądał wyjaśnień. Po rozmowie z Hitlerem, Guderian zareagował nie mniej kategorycznie. Wystosował mianowicie natychmiast do Bormana list, zredagowany w niezwykłej ostrej formie. W tym liście podkreślał niewłaściwość postępowania Bormana, nadmieniając jednocześnie, iż nie życzy sobie podobnego wtrącania się do swoich spraw. Prócz tego Guderian wydał rozkaz, na mocy którego wszyscy oficerowie polityczni zostali przykładnie ukarani za pominięcie właściwej drogi służbowej, i za kontakty, jakie utrzymywali oni bez zgody na to swoich władz bezpośrednich. Tu należy nadmienić, iż oficerowie ci podlegali służbowo władzom wojskowym, a nie policyjnym.

Po usunięciu Guderiana w najbliższym otoczeniu Hitlera znowu zawrzało. Tym razem chodziło o większą niewątpliwie „sensację”, gdyż następcą Guderiana był nikt inny, jak tylko sam Goering.

Sprawa ujawniła się podczas kolejnej narady, odbywającej się jak zwykle w wielkim gabinecie fuehrera. Obecni byli wszyscy zwykli uczestnicy narady. Wszelkie sprawy, doty-

czące omówienia bieżącej sytuacji zostały prawie wyczerpane i zakończone. Czekało na zezwolenie opuszczenia narady. I w tym stało się coś zupełnie niespodziewanego.

BURZA SIĘ ZBLIŻA

Jako ostatni zabrał głos w sprawie lotnictwa generał Kristians. Miał mówić bardzo krótko, gdyż sytuacja na tym odcinku pozostawała prawie bez zmian. Już zaczął referować, gdy Hitler nagle przerwał mu w pół słowa. Zażądał informacji o myślnych nowego typu, kazał wymienić ile wyprodukowano tych aparatów. Jest to pytanie, które fuehrer zadaje już kilka razy, ale nie otrzymuje na niego konkretnej odpowiedzi.

I tym razem Kristians usiłuje dać mglistą odpowiedź. Z jego słów wykrytych niedomówień, niezbitcie i jasno wynika, że żaden samolot podobnego typu dotychczas nie bierze udziału w walkach.

Generał poci się, jest czerwony, jak rak, nie wie, co dalej mówić. Następuje pauza. Hitler złowieszczo milczy. Błada zazwyczaj twarz nabiera niezwykłych kolorów. Ręce są kurczowo zacisnięte. Oczy patrzą pomuro i wściekle. Naciska burza. Nagle ostrym ruchem ręki nakazuje wszystkim milczenie i drżącym ze wściekłości głosem zwraca się do Goeringa.

— Lotnictwo, którym Pan dowodzi, nie jest godne być samodzielnym. Słyszysz Pan, Goering! Czy Pan mnie rozumie?

WYBUCH SZALU HITLERA

Po tych słowach następuje niebываły wprost wybuch wścieklej furii. Hitler krzyczy, jak opętany. Stek ordynarnych wyzwisk pada z jego ust pod adresem Goeringa. Wymyśla go, jak chłopczyka, nie bacząc na to, iż jest on przecież marszałkiem Rzeszy. Goering wciąż milczy. Ma opuszczoną głowę.

Oceńmy trud i zasługi

Dzieje odrodzonego Wojska Polskiego

Historia odrodzonego Wojska Polskiego, a w szczególności zwycięska epopeja żołnierska, zawarta w słowach „od Oku do Szprewy”, czeka wciąż jeszcze na swych piewów i dziejopisów. Poza reportażowymi opracowaniami Klimczaka i Hena, przyczynkami, rozsypanymi po czasopiśmie, oraz wiankami wierszy poetów — uczestników wyzwolenczego pochodu, nie mamy świadectw i materiałów, obrazujących w sposób pełny i całkowity wielkość wyników i osiągnięć tych żołnierzy polskich, którzy w najtragiczniejszej dla ojczyzny godzinie podjęli na Wschodzie — w sojuszu z radzieckimi braćmi — dzieło wspólnej walki i wspólnego triumfu.

Naród musi znać historyczną wartość wkładu, wniesionego przez żołnierza polskiego, najofiarniejszego z ofiarnych, do sprawy niepodległości Polski, utrwalenia jej granic i jej bezpieczeństwa. Wielką pomocą dla poznania tych dzieł niepowtarzalnych słanie się, niewątpliwie, wydana ostatnio książka pt. „Wojsko Polskie, 1944—1947” (*). Książka ta z wielu względów niezwykła: przedmowę do niej napisał Prezydent R.P. — Bolesław Bierut, zaś jej autorami są — Marszałek Polski, Michał Żymierski i jego zastępca, gen. dywizji, Marian Spychalski; zaś treścią książki jest „wybór rozkazów, przemówień i artykułów” tych dwóch dostojników wojskowych.

„Dzisiejsze Wojsko Polskie jest nie tylko zbrojnym ramieniem narodu, ale i jego największą chlubą. Jest ono bowiem najofiarniejszą częścią narodu nie tylko w okresie walki o jego wolność i niepodległość, ale także w dzisiejszej twórczej pracy pokojowej nad odbudową jego siły wewnętrznej i zabezpieczeniem jego przyszłości”.

Te słowa z przedmowy Prezydenta znajdują ilustrację i potwierdzenie w treści zawartych w książce materiałów. Chronologicznie obejmują one okres od dnia 29 lipca 1944 roku do maja 1947 r., treścią związane są z ważnymi wydarzeniami wojskowymi i politycznymi, które wymagały podkreślenia i oświetlenia w rozkazach, przemówieniach i artykułach najwyższych dowódców.

Pierwszą pozycją książki jest Rozkaz z dnia 29 lipca 1944 r. o podporządkowaniu Wojska Polskiego Krajowej Radzie Narodowej i objęciu Naczelnego Dowództwa przez gen. broni Michała Żymierskiego pozycją ostatnią jest

W związku z „TYGODNIEM INWALIDÓW WOJENNYCH”, który rozpocznie się 25 bm. Zgromadzenie Kupców m. Łodzi apeluje do wszystkich swych członków, aby moralnie i materialnie poparli akcję „Tygodnia Inwalidów Wojennych” i które to święto obchodzone będzie w skali ogólnokrajowej.

Każdy z członków obowiązany jest do nabycia nalepek, które znajdują się w biurze Zgromadzenia Kupców m. Łodzi. Jednocześnie zaznacza się, iż członkowie winni zaopatrzyć się w wyżej wspomniane nalepki wyłącznie w własnej organizacji t. j. w Zgromadzeniu Kupców m. Łodzi. 534-k

Zimowy sezon kuracyjny w ZSRR
Sanatoria, uzdrowiska i kąpieliska

Uzdrowiska i sanatoria zimowe w ZSRR znajdują się w pełni sezonu. W pierwszym kwartale 1948 roku przewidzianych jest w sanatoriach 114 tysięcy miejsc, z tego 17 tysięcy przypada dla Związków.

Czynne są zimowe uzdrowiska Kaukazu: Kisłowodsk, Essentuki, Piatigorsk, Żelaznowodsk i na wybrzeżu czarnomorskim — Sochi, a na południu Krymu wszystkie sanatoria dla gruźlików. We wszechzwiązkowym obozie pionierskim „Artek” przebywa w okresie zimowym 700 dzieci miesięcznie.

Ministerstwo Zdrowia dokłada wszelkich starań, aby najlepszym i najskuteczniej działającym uzdrowiskiem i sanatorium zapewnić dobre warunki pracy na okres zimowy. W miejscowościach kąpielowych, kąpieliska lecznicze i błotne są znacznie lepiej wyposażone.

Przemysł wełniany
walczy o pierwszeństwo

Wśród tkaczy pracujących na 2 krosnach kortowych w PZPW Nr 2 najlepsze rezultaty osiągnęli: Bernard Wajngertner (160 proc.), Antoni Berger (159,4 proc.) i Stefan Andrzejczak (159 proc.).

W PZPW nr. 1 pierwsze miejsce zajął Czesław Zieliński (147,3 proc.), a drugie Alfreda Ciszewska (145,8 proc.).

W PZPW Nr 3 wyróżnili się Mieczysław Różański (136,5 proc.), a w PZPW Nr 35: Wojciech Raczynski (149,7 proc.), Jan Staszewski (146,9 proc.) oraz Józef Nalewajski (145,2 proc.)

W PZPW Nr 36 odznaczyli się Jan Pawlak, Józef Bednarek, Ignacy Kibler i Józef Boczkowski

przedruk artykułu gen. Spychalskiego z miesięcznika „Nasza Myśl”, na temat politycznej i wojskowej myśli odrodzonej armii polskiej. Pomiedzy tymi dwiema pozycjami kilkadziesiąt innych daje obraz rozwoju i wewnętrznego krzepnięcia Wojska Polskiego oraz jego wiecznotrwających zasług w walce o wolność, rozkwit i polegę Polski Demokratycznej.

Książkę(*) wydano bardzo starannie, na dobrym papierze, z licznymi ilustracjami, w pięknej, płóciennej oprawie. Powinna ona trafić nie tylko do rąk tych, którzy z Wojskiem Pol-

skim są mniej lub więcej bezpośrednio związani, ale również do rąk jak najszerszych mas czytelników, poczuwających się do istotnej i serdecznej łączności z ludowym Wojskiem Polskim — gwarantem pokoju i bezpieczeństwa kraju. B. D.

*) Michał Żymierski, Marszałek Polski. — Marian Spychalski, generał dywizji. — Wojsko Polskie, 1944—1947. Wybór rozkazów, przemówień i artykułów. — Warszawa, „Prasa Wojskowa”, 1947 r. — Str. 320 i tabl. 6.

Szkoła i wyższe studia
dla dzieci robotniczych

Budżet Zarządu Miasta na oświatę, na rok bieżący jest wyższy w stosunku do budżetu z roku ubiegłego o 1,6 procent. Ten pozornie niewielki wzrost kredytów na oświatę tłumaczy się tym, że w roku ubiegłym zostały już ukończone najpoważniejsze remonty szkół, które jednocześnie zaopatrzone w najniezbędniejszy sprzęt.

Tym nie mniej kredyty w roku bieżącym na same szkolnictwo powszechne wynoszą przeszło 217 ml. zł, co stanowi 80 proc. sum przewidzianych w preliminarzu na oświatę.

Ponieważ do szkół powszechnych uczęszczać będzie w tym roku 60 tys. dzieci, na każde dziecko zatem z wyżej wymienionej sumy samorząd nasz przewiduje ok. 3.620 zł.

Zarząd Miejski preliniuje również na ten rok 150 stypendiów dla studentów szkół wyższych. Jednocześnie Zarząd Miejski przewiduje sumę 1 miliona zł dla Towarzystwa Przyjaciół Nauk i powiększa kredyty dla Towarzystwa Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych z 200 tys. do 1 miliona zł. (m.z.)

Anglia musi zacisnąć pasa
Brak kartofli nawet na przydziały

Brytyjski minister żywności, Strachey, oświadczył parę dni temu, iż niedobór kartofli w Wielkiej Brytanii jest tak znaczny, że rząd będzie zmuszony prawdopodobnie zwiększyć przydziały chleba w niektórych okręgach kraju, aby wyrównać jaskrawe braki w zaopatrzeniu ludności.

Dotychczas każdy dorosły Anglik otrzymał w 3 funty (1 i pół kg) kartofli tygodniowo. Ale w ciągu ostatnich dwóch tygodni w wielu większych miastach przydział nie został wydany na skutek pustki w składach.

W niektórych dzielnicach Londynu ludzie

stali w kolejce po kartofle po kilkanaście godzin.

Dnia 12 stycznia ukazała się w prasie notatka, informująca ludność o tym, iż należy się liczyć ze zmniejszeniem racji kartofli z 3 funtów do dwóch tygodniowo.

Dziennik „Daily Worker” pisze w związku z powyższym: „Podczas gdy stale wzrasta nie dobor kartofli na kartki, handel kartoflami na czarnym rynku kwitnie w najlepsze. Nie można się spodziewać, aby przed nowymi zbiorami — w czerwcu — mogła nastąpić zmiana na lepsze w zaopatrzeniu ludności w kartofle

Pod amerykańską banderą
Blum w roli Schumachera

Przywykliśmy już poniekąd do tego, że od czasu do czasu politycy anglosascy, reprezentujący obóz imperialistyczny, zgłaszają „zastrzeżenia” w sprawie granic polskich na zachodzie i proponują nam łaskawie różne kombinacje, które by nas przynajmniej częściowo odzyskanych pozabawily. Ataki te nie mają żadnego praktycznego znaczenia, z czego zdają sobie sprawę sami autorzy tych wystąpień, ale przywykliśmy także do tego, że pp. Byrnes i Marshallom sekundują w tej akcji wierz-

nie różni niemieccy macherzy i Schumacherzy, których trawia i dręczą tęsknoty rewizjonistyczne.

Ostatnio do tego chóru przyłączył się pan Leon Blum, prawicowy przywódca socjalistycznej partii francuskiej (SFIO), który w tych dniach na łamach dziennika „Populaire” zamieścił artykuł kwestionujący nasze granice zachodnie „genialną” koncepcją „umiejędznarodowienia Śląska, skoro Zagłębie Ruhry też ma być umiędznarodowione.

Nie będziemy się wdawać oczywiście w polemikę ze sklerotycznymi pomysłami p. Bluma, których trawia i dręczą tęsknoty rewizjonistyczne.

Ministerstwo Zdrowia kładzie też duży nacisk na odpowiednie przygotowanie personelu lekarskiego. Organizowane są więc w tym celu specjalne kursy uzupełniające dla lekarzy, mających objąć pracę w sanatoriach i kąpieliskach.

Wieloletni przyjaciel i współpracownik

„Przysięga” — to opowieść o losach narodów radzieckich, o Stalinie. Widzimy tutaj Stalina wśród prostych ludzi radzieckich. Rodzina robotnika stalingradzkiego Rosjanin Ermilow, Ukrainiec Bałkan, Gruzin Jerzy, Uzbek Jusow — są to szeregowi członkowie partii bolszewickiej, którzy życie swe poświęcili służbie ojczyźnie i narodowi.

Główną postacią w tej grupie jest Barbara Michajłowna, rosyjska kobieta z Carycyna (późniejszy Stalingrad), matka liczonej, uczciwej i zgodnej rodziny robotniczej bolszewicka, budowniczy i obrończyni Stalingradu. Jest ona symbolem Matki-Ojczyzny.

Po zgonie Lenina, gdy wrogowie sprawy socjalizmu pragnęli obrócić koło historii wstecz na czele narodu stał człowiek, który wygłosił nieśmiertelne słowa przysięgi.

Słowa te stały się wyznaniem w ary całego narodu, programem jego życia. Naród cały przez usta Barbary Michajłownej powiedział: „...Ty dzisiaj jesteś naszym Leninem”.

Rozpoczyna się gigantyczna praca nad odbudową państwa socjalistycznego. Cała rodzina Barbary Michajłownej buduje stalingradzkie fabryki traktorów.

Stalin u steru pierwszego traktora — jaka symboliczna scena, jakie uosobienie siły i potęgi państwa, które przeszło drogi od „sochy”

Przyjazd Opery Dolnośląskiej
Dzisiaj pierwsze przedstawienie

Jak już donosiliśmy, dziś w sobotę i jutro w niedzielę dwukrotnie w oba te dni o godz. 15 i 19 odbędzie się w Państw. Teatrze Wojska Polskiego, Jaracza 27 staraniem Centralnego Zarządu Przemysłu Włókienniczego gościnne przedstawienie Opery Dolnośląskiej z Wrocławia dla przodowników pracy i wieloletni towarzysze przemysłu włókienniczego.

Przypominamy, że dziś popoł. o godz. 15 wystawiona będzie opera Moniuszki: „Halka”, wieczorem zaś o godz. 19 „Sprzedana Narzeczona”, opera Smetany pod kierownictwem czeskiego kapelmistrza Lapki. W niedzielę popoł. „Sprzedana Narzeczona”, wieczorem „Halka”.

Wszystkie te przedstawienia poprzedzane będą krótkimi komentarzami znakomitego muzykologa prof. Karola Stromberga.

Wszystkie bilety wręczone już zostały przodownikom pracy i wieloletni towarzysze.

Przemysł włókienniczy
wchłania wciąż robotników

Naczelny zagadnieniem łódzkiego rynku pracy było w okresie ostatnich dwóch miesięcy dostarczenie sił roboczych do przemysłu włókienniczego.

Warto tu raz jeszcze przypomnieć dane cyfrowe: do fabryk przemysłu wełnianego potrzeba było 1000 pracowników, zakłady przemysłu włókienniczego ograniczyły przyjęcia robotników, z czego, jak ustalono, 80 procent mogło nie posiadać fachowych kwalifikacji. Po przeprowadzonej przez Urząd Zatrudnienia intensywnej akcji werbunkowej na terenie miasta i województwa, już do dnia 15 grudnia do przemysłu wełnianego, który wniósł zapotrzebowanie na 1000 robotników skierowano 1459 osób, a więc z dużą nadwyżką.

Do przemysłu bawełnianego skierowano 5000 robotników, jednak istniejące jeszcze braki zostaną wkrótce wyrównane.

Warto tu zaznaczyć, że z uwagi na potrzebę przemysłu bawełnianego zgodnie z zarządzeniem CZPW wszystkie inne branże przemysłu włókienniczego ograniczyły przyjęcie pracowników do minimum.

PODZIĘKOWANIE

Wojewódzki Zarząd Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację w Łodzi, składa podziękowanie Kołu PPR przy F-mie „Grelich” za ofiarę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) złożoną na wdowy i sieroty po poległych partyzantach.

Pod amerykańską banderą
Blum w roli Schumachera

Wieloletni przyjaciel i współpracownik amerykański, niż pod francuską banderą — to właściwie wyjaśnia wszystko. Ale nie zaszkodzi przypomnieć, że zaledwie parę tygodni oficjalny delegat (SFIO) i bliski współpracownik Bluma — p. Grumbach, na zjeździe PPS wygłosił mowę powitalną, rozplywając się wprost w uczuciach sympatii dla Polski. Kongres odbywał się we Wrocławiu, stolicy Ziem Odzyskanych, odbudowywanej wysiłkiem i poświęceniem polskimi — ale p. Grumbach nie kwestionował jakoś wówczas wyboru miejsca obrad kongresowych i nie występował z projekcjami „umiejędznarodowienia Śląska”.

Tylko, że w ciągu ostatnich tygodni — Francja obdarzona została „dobrodziejstwami” tzw. tymczasowej pomocy amerykańskiej, a to — rzecz jasna — obowiązuje do wdzięczności użytkowników tej „pomocy” — pp. Schumana, Bluma i Grumbacha, Dolarowy zastrzyk przydał snąc energii sędziwemu „wodzowi” SFIO.

Jest to jeszcze jeden dowód, że „socjalistyczna” zwolennicy „trzęsiej sily” pośpiesznie równają swój krok według kierunku i tempa marszu imperialistów-USA. B. D.

do setek tysięcy traktorów, drogę wszystkich pieciolatki.

Po olbrzymich wysiłkach urzeczywistniono pierwszą fazę komunizmu. Józef Stalin na Kremlu wznosi toast na cześć Barbary Michajłowny.

Ale oto rolega się nad Europą ochryply wrszak Hitlera. Po łatwych zwycięstwach na zachodzie Europy, napada on na Związek Radziecki. Hordy hitlerowskie lecą pod Moskwę, są pod Stalingradem. Już Stalin jest spokojny. Ufa on Armii Czerwonej i narodowi. Na każdym czołgu, który opuszcza fabrykę, aby natychmiast udać się na front, Barbara Michajłowna pisze: „Wytrwać do końca!” i Stalingrad wytrwał. I wytrwał cały naród. Nadszedł dzień zwycięstwa. I znów Stalin spotyka się na Kremlu z Barbarą Michajłowną. Spotykają się, jak starzy znajomi. Stalin, całując w rękę dzielną kobietę, mówi: „Dziękuję ci, Barbaro Michajłowno!”

Tak kończy się film, w którym wszystkie wydarzenia są związane z niezłomną przysięgą Stalina.

Reżyser, scenarzyści, a głównie artyści włożyli w ten film dużo wiedzy, talentu i doświadczenia, aby postawić go na odpowiednio wysokim poziomie artystycznym. Cel swój osiągnęli. Niektóre drobne usterki, dotyczące struktury scenariusza oraz strony dekoracyjnej, okupuje szczerzy i pełny napięcia patos całości. Niezrozumiałą jest „operacja”, przez którą „Przysięga” przeszła w opracowaniu „Filmu Polskiego”. Dużo scen zostało powycinanych. POCO i w jakim celu? Pow.

Ważne dla każdego ubezpieczonego

Jak uzyskać zasiłki rodzinne?

1. Kto ma prawo do zasiłku rodzinnego i na jakie osoby?

Prawo do zasiłku ma pracownik, który był zatrudniony w danym miesiącu 14 dni i podlegał z tego tytułu ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Takiemu pracownikowi należy się zasiłek rodzinny na niżej wymienione osoby, o ile są na jego wyłącznym i całkowitym utrzymaniu i nie pracują u nikogo zarobkowo.

Osobami tymi są:

- Dzieci do lat 16-tu.
- Dzieci ponad lat 16 bez ograniczenia wieku, jeżeli są niezdolne do zarobkowania.
- Dzieci ponad lat 16 zdolne do zarobkowania, jeżeli uczęszczają do szkół najdłużej do 21 roku życia lub — w razie odbywania studiów w wyższych zakładach naukowych — do ukończenia 24 roku życia.

Za dzieci, na które przysługuje zasiłek rodzinny uważa się własne dzieci pracownika, zarówno z małżeństwa, jak i pozamałżeńskie, dzieci przysposobione (przybrane), dzieci ofiar wojny wzięte na wychowanie, sierot i wnuków.

d) Żona lub niezdolny do zarobkowania mąż. Za małżonka, na którego przysługuje zasiłek rodzinny, uważa się osobę z którą pracownik zawarł związek małżeński w sposób prawem przewidziany.

2. Ile wynosi zasiłek rodzinny?

Zasiłek rodzinny na osoby, wymienione w punkcie 1 wynosi:

- na jedno dziecko zł 650,
- na dwoje dzieci zł 1.450 (650 plus 800)
- na każde następné dziecko (trzecie i dalsze) po zł 1.000,
- na żonę dzieciną, t. j. jeżeli są dzieci uprawnione do zasiłku zł 500,
- na żonę bezdzietną, t. j. jeżeli nie ma dzieci uprawnionych do zasiłku zł 300

3. Od kiedy powstaje prawo do zasiłku i kiedy ustaje?

Zasiłek należy się od tego miesiąca, w którym powstały warunki do zasiłku na członka rodziny; na przykład: urodzenie się, przysposobienie (przybranie), przyjęcie na wychowanie dziecka, rozpoczęcie nauki, zawarcie małżeństwa itp.

Prawo do zasiłku rodzinnego ustaje, z końcem tego miesiąca, w którym nastąpiła utrata warunków do zasiłku przez członka rodziny; na przykład: śmierć, ukończenie nauki, przekroczenie granicy wieku, podjęcie pracy, ustanie pozostawania na utrzymaniu pracownika, rozwód itp.

4. Kto wypłaca zasiłek rodzinny?

Pracownikom zatrudnionym w większych zakładach pracy wypłaca zasiłek rodzinny pracodawca, a zatrudnionym w małych zakładach pracy — Ubezpieczalnia Społeczna.

Małe zakłady pracy są te, dla których oblicza składki ubezpieczeniowe Ubezpieczalnia Społeczna, a nie pracodawca na deklaracjach składek.

Jeśli pracodawca nie da pracownikowi wyraźnej odpowiedzi, kto ma mu zapłacić zasiłki rodzinne (czy pracodawca czy Ubezpieczalnia Społeczna) pracownik powinien zwrócić się o informację do Ubezpieczalni Społecznej.

Jeżeli pracownik zwraca się o taką informację do Ubezpieczalni Społecznej na piśmie, powinien podać wyraźnie swoje nazwisko i imię, dokładny adres zamieszkania, nazwisko i imię pracodawcy, względnie dokładną nazwę firmy oraz jej adres.

5. W jakim terminie wypłaca się zasiłki rodzinne?

Zasiłek rodzinny wypłaca się pracownikowi miesięcznie z dołu. Pracodawca jest obowiązany wypłacić pracownikowi zasiłek rodzinny do dnia 6-go następnego miesiąca za poprzedni miesiąc.

Ubezpieczalnia Społeczna wypłaca zasiłki rodzinne też w następnym miesiącu za poprzedni miesiąc w terminach rozplanowanych w sposób uprawnionych do zasiłków.

6. Jednoczesne zatrudnienie obojga małżonków.

W razie zatrudnienia obojga małżonków (męża i żony), zasiłek rodzinny na dzieci pobiera zasadniczo mąż.

7. Zatrudnienie i pobieranie emerytury.

W razie zatrudnienia i pobierania emerytury (renty zaopatrzenia), zasiłek rodzinny należy się tylko z zatrudnienia.

Kto pobiera emeryturę (rentę, zaopatrzenie) i jest zatrudniony, powinien o zatrudnieniu zawiadomić instytucję, z której otrzymuje emeryturę (rentę zaopatrzenie).

7. Co powinien zrobić pracownik dla otrzymania zasiłku rodzinnego?

Pracownicy, którym wypłaca zasiłek rodzinny pracodawca otrzymują wskazówki w swoim zakładzie pracy.

Pracownicy, którym wypłaca zasiłek rodzinny Ubezpieczalnia Społeczna, powinni udać się jak najprędzej do Ubezpieczalni Społecznej, która wyda im do wypełnienia odpowiedni formularz (druk). Formularz ten powinien pracownik wypełnić dokładnie, czytelnie, czytelnie, podpisać go, uzyskać poświadczanie prawdziwości przez zarząd gminy lub prowadzących meldunki i złożyć w Ubezpieczalni Społecznej.

Zarząd gminy lub prowadzący meldunki jest obowiązany poświadczyć prawdziwość danych na formularzu bez pobrania jakichkolwiek opłat.

Pierwszy zasiłek należy pracownikom za miesiąc styczeń 1948 r. będą wypłacać Ubezpieczalnia Społeczna w miesiącu lutym br. Z

tych względów należy się spieszyć ze złożeniem omawianego formularza.

Następny taki formularz składa pracownik dopiero na żądanie Ubezpieczalni Społecznej.

Oprócz wymienionego wyżej formularza, (który składa się jednorazowo), pracownik powinien dla otrzymania zasiłku rodzinnego przynieść co miesiąc zaświadczenie od pracodawcy u którego pracował w poprzednim miesiącu.

Zaświadczenie to wystawia pracodawca na formularzu, który wydaje pracownikowi Ubezpieczalnia Społeczna.

Pracownik, który otrzymuje zasiłek rodzinny bezpośrednio z Ubezpieczalni Społecznej przedstawia zaświadczenie z pracy względnie poświadczoną legitymację Ubezpieczalni Społecznej, a pracownik otrzymujący zasiłek pocztą, powinien we własnym interesie przelać Ubezpieczalni zaświadczenie z pracy za poprzedni miesiąc zaraz na początku następnego miesiąca.

Zasiłek rodzinny niepodjęty w ciągu 6-ciu miesięcy, ulega przedawnieniu (przepada).

UBEZPIECZALNIA SPOŁECZNA
W ŁODZI

Dodatkowa rejestracja kart odzieżowych

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Aproprowizacji — podaje do wiadomości posiadaczy kart odzieżowych, którzy rejestracji nie dokonali w głównym terminie, tj. do 10 bm., że zarządza się dodatkową rejestrację od dn. 26 stycznia do 7 lutego 1948 r. włącznie.

Przy rejestracji należy przedstawić kartę odzieżową, poświadczoną pieczęcią zakładu pracy na odpowiednich odcinkach miesięcznych, stwierdzając fakt zatrudnienia w danych miesiącach, oraz karty żywnościowe kat. I za m-cie październik, listopad, i grudzień 1947 roku.

ku celem wycięcia kuponu rejestracyjnego Nr IV.

W razie zagubienia lub zniszczenia jednej z wyżej wymienionych kart żywnościowych kat. I należy przedłożyć w sklepach rozdzielczych zaświadczenie wydane przez Starostwo Grodzkie.

Odnosnie instytucji, które zostały zarządzaniem Ministerstwa Aproprowizacji pozbawione kart żywnościowych kat. I jak: Ubezpieczalnia Społeczna, Banki i Kasy Oszczędnościowe, Polskie Radio, Polska Agencja Prasowa, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, oraz Dyrekcja Wód i Rozrywki przy rejestracji kart żywnościowych, należy przedłożyć zaświadczenie zakładu pracy stwierdzające, że dany pracownik faktycznie był zatrudniony w m-cach październiku, listopadzie i grudniu 1947 roku.

Węgiel na kartki

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Aproprowizacji — podaje do wiadomości, że w składkach węglowych, włączonych do miejskiej sieci rozdzielczej z dniem 26.I 1948 r. będzie sprzedawany węgiel posiadaczom kart żywnościowych kat. I z m-cia stycznia 1948 r. na odcinek Nr 30 po 100 kg w cenie zł 112 — za 100 kg. Z rozdziału wyłącza się posiadaczy kart RCA i „MK”

Jednocześnie Wydział Aproprowizacji zaznacza, że z dniem 30 stycznia 1948 roku zostają unieważnione odcinki na węgiel Nr 30 z kart żywnościowych kat. I z miesięcy listopada i grudnia 1947 roku.

W związku z powyższym Wydział wzywa do podjęcia należnego węgla w podanym terminie, gdyż żadne reklamacje po dniu 30 stycznia 1948 roku uwzględniane nie będą.

NA WOKANDZIE

W dniu wczorajszym Rejonowy Sąd Wojskowy rozpatrywał sprawę Adama Adamczewskiego, dyrektora Banku Handlowego w Poznaniu, którego przestępstwa miały ścisły związek z aferą Stanisława Dolewskiego.

Rozprawie przewodniczył ppik. Ochnio, oskarżał prokurator Szwed.

Według aktu oskarżenia, Adamczewski na stanowisku dyrektora Banku Handlowego w Poznaniu w okresie od lipca 1945 do czerwca 1946 udzielił Dolewskiemu kredytu na 10 milionów zł, wiedząc, że 3 miliony zł przeznaczone są na PSL.

W kręgu afery papierniczej Adamczewski skazany na 6 lat więzienia

czona są na PSL. Za udzielenie tego kredytu otrzymał on od Dolewskiego ogółem 230 tysięcy zł i złoty zegarek „Omega”.

Adamczewski nie przyznaje się do winy. Twierdzi, że o Dolewskim miał dobrą opinię i dlatego udzielił mu kredytu. Sumy, które otrzymywał od Dolewskiego przeznaczył na stółkę dla pracowników banku, a zegarek otrzymał na imieniny. O 3-ach milionach dla PSL dowiedział się już po udzieleniu kredytu. Został on uruchomiony na polecenie prezesa Rady Nadzorczej Banku — Wachowiaka, który obecnie znajduje się w Londynie.

Na pytanie prokuratora przyznaje jednak Adamczewski, że obowiązkiem jego było wstrzymać kredyt Dolewskiemu, kiedy dowiedział się, że ten przeznacza pieniądze na cele spekulacyjne.

Po otworzeniu przewodu sądowego zeznał sprawca z więzienia Dolewski. Nie wie dokładnie o kontrolach, jakie przeprowadzał w jego firmie Adamczewski celem sprawdzenia zabezpieczenia kredytu. Dał mu ogółem 230 tysięcy zł — na stółkę. „Przy podawaniu zabezpieczenia na kredyt Dolewski przyznaje, że do wykazu towarów dołączył papier, będący własnością Urzędu Informacji i Propagandy, czego właśnie Adamczewski nie sprawdził. Następnie zeznał, również sprawca z więzienia, były dyrektor Banku Handlowego w Łodzi — Jan Kozioł. Przyznaje on, że w sprawie Dolewskiego bank opierał się wyłącznie na zaufaniu i na poleceniach Wachowiaka.

Prokurator domagał się dla Adamczewskiego surowej kary, zgodnie z udowodnionym mu przestępstwem.

Sąd po naradzie wydał wyrok, skazujący Adamczewskiego na 6 lat więzienia, z utratą praw na 3 lata i konfiskatę mienia.

Wyrok w procesie o kradzież papierosów

W sprawie kradzieży papierosów w PMT w Łodzi, Okręgowy Sąd Karny wydał następujący wyrok:

Zygmunt Wasowicz, Zofia Ciecuch, Stanisława Mizerska zostali uniewinnieni, Osiniński został skazany na 3 i pół roku więzienia, a Pieszyński i Moench — po 4 lata więzienia każdy.

Niecodzienna interpelacja Rady Zał. PZPW Nr 36

„Trojaczki“ bez dachu nad głową

Dnia 6 grudnia 1947 r. w PZPW nr. 36 w Łodzi przeżyli robotnicy niecodzienną uroczystość. Tego dnia bowiem robotnik szarpami Zakładów — ob. Jan Ceterowski lat 25, został szczęśliwym ojcem trojaczek — dwóch dziewczynek i jednego chłopca. Skądinąd pomyślna wiadomość dla rodziców, i dla zakładu pracy.

Matka i dzieci do dnia dzisiejszego czują się dobrze i otoczone są lekarską opieką w jednym z łódzkich szpitali.

Obecnie sprawa komplikuje się o tyle, że matka i trojaczki winny już opuścić szpital, ale nie mogą tego uczynić z jednego zasadniczego względu — otóż małżonkowie Ceterowskiego, którzy niedawno wrócili do kraju z Niemiec, nie mają dachu nad głową.

Rodzina Ceterowskich składa się obecnie z 6-ciu osób — rodziców, trojaczek i sześciolatniego synka.

Ojciec liczonej rodziny czynił starania we wszystkich kierunkach celem zdobycia dachu nad głową. W tej — jak dotąd — szczytowej pracy sekundowała mu dzielnie Rada Zakładów PZPW nr. 36. Pukano tu i tam. Pisano podania do Urzędu Kwaterunkowego. Minęły miesiące, a rodzina Ceterowskich nie otrzymała mieszkania.

Uważamy, że kto jak kto, ale robotnik, — ojciec liczonej rodziny w pierwszej kolejce powinien otrzymać dach nad głową.

Trojaczki i matka nie mogą zamieszkać na stałe w szpitalu. Sądźmy, że władze naszego miasta zainteresują się losem Ceterowskich i załatwią niezwłocznie przydział odpowiedniego mieszkania.

OFIARY

Na zakup streptomycyny dla Rysia Szwarca ofiarowali: bezimiennie zł. 1.000 ob. Wolczyk Jerry — Stalina 24 zł. 500, Komitet Domowy przy ul. Świerczewskiego zł. 1.000, ob. Dziedzic zam. przy ul. Świerczewskiego zł. 500.

NA R.T.D.

Ppik Ginalska jako pozostałość po zmarłym por. Grynkiewicz z zł. 625.

SPROSTOWANIE

W rubryce ofiary z dnia 19-go stycznia br. omyłkowo w pozycji zł. 1.000 (tysiąc), zaofiarowanych przez P.Z.Z. Przem. Jedw. Galant, omyłkowo pominięto nazwisko ob. Sobczak Genowefy, która była właśnie tą nagrodzoną przodownicą i ofiarodawczynią tej kwoty na wyżej wymienionym cel.

TABLICA zwycięzców

W PZPB w Rudzie Pabianickiej wśród tkaczek pracujących na 8 krosnach najlepsze rezultaty osiągnęły: Jądwiaga Masłowska (169,9 proc.) oraz Marta Majer (166,1 proc.) a na „szóstkach“: Leokadia Franciszkowska (172,9 proc.) oraz Helena Bachman (161,5 proc.).

W PZPB Nr 1 na „szóstkach“ najlepsze rezultaty osiągnęły: Janina Juraj (171,3 proc.), Genowefa Korzeniowska (166,1 proc.), oraz Maria Pzyziak (160,9 proc.). Na „czwórkach“ uzyskała Stanisława Kocjasz (142,1 proc.).

We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził Zigmunt Stolarz 131 proc. Stolarza Stefana (119,4 proc.) a Kibler Józef (119,1 proc.) Engla (101,6 proc.).

W PZPB Nr 2 w przędzalni na 4 strokach wyróżniły się: Genowefa Kałużna (146,1 proc.), Bronisława Woźniak (141,1 proc.), Bronisława Olejniczak (140,4 proc.), a na 3 strokach: Janina Marczak (143,9 proc.) i Wanda Sygdiak (147,9 proc.).

W tkalni na „szóstkach“ najlepsze rezultaty osiągnął Bronisław Ciuja 175,2 proc. Józefa Marczykowska wykonała swój plan dzienny w 164 proc., a Franciszka Szymańska w 154,8 proc.

W PZPB Nr 3 pierwsze miejsca w przędzalni (3 stroki) zajęły: Genowefa Szule (182 proc.) i Janina Lebelt (168,8 proc.), a w tkalni („czwórki“) Daniela Mrówka (170 proc.). Wa współzawod-

nictwie zespołowym zespół majstra Marmota (115 proc.) wyprzedził zespół Szlesta (109,3 proc.), a zespół Buchnera (119 proc.) Bociana (107,6 proc.).

W PZPB Nr 4 na czoło wysunęły się Maria Wymysłowska, Cecylia Strębska, Stefania Sobierajczyk i Antoni Romano wicz.

W PZPB Nr 6 w przędzalni pierwsze miejsca zajęły: Stanisława Szydłowska (158,3 proc.), Genowefa Olejniczak (149,2 proc.) oraz Józefa Smyczek (143 proc.), a w tkalni („czwórki“): Władysława Stępa (153,1 proc.) oraz Aurelia Perlińska (150,5 proc.). Stefan Dybała obsługujący 6 krosien wykonał normę w 162,4 proc., a Wiktoria Matuszewska w 161 proc.

We współzawodnictwie zespołowym wyprzedził majster Grzelak (137,2 proc.) Bogdańskiego (136,8 proc.), a Mańkut (134,4 proc.) Pacholaka (131,3 proc.).

W PZPB Nr 8 wyróżniły się w przędzalni (4 stroki): Helena Górecka (159 proc.) i Anna Majchrowska (160 proc.), a w tkalni („szóstki“) Maria Lewandowska (177 proc.).

W PZPB Nr 9 w tkalni na „szóstkach“ najlepsze rezultaty osiągnął Stanisław Kubik (166,3 proc.). Dalsze miejsca osiągnęły: Feliksa Pakulska (163,5 proc.), Teodozja Dziecielska (159,7 proc.), Władysława Krzemień (153,5 proc.) oraz Irena Sagancka (152,6 proc.).

TRYBUNA ZWM MŁODYCH

Cała młodzież w szeregach „Służby Polsce”

Na Krajowym Zjeździe naszej organizacji wysunęliśmy koncepcję stworzenia powszechnej organizacji, która swym zasięgiem objęłaby całą młodzież polską i wciągnęła ją do twórczej pracy dla Polski.

Ostatnio prasa codzienna coraz częściej pisze o powołaniu do życia tej organizacji pod nazwą „Służba Polsce”. W najbliższym czasie organizacja ta zrzeszy całą młodzież polską w wieku od 16 do 21 lat, przygotuje młodych do odpowiedniego zawodu tudzież do służby wojskowej.

Jeszcze w tym roku „Służba Polsce” ma przystąpić do pracy. Powszechność tej organizacji stwarza dla młodzieży nowe możliwości zdobycia tężyzny moralnej i fizycznej, oto droga do zatarcia śladów spustoszeń okupacyjnych. Cała młodzież w szeregach budowniczych nowej Polski.

W przededniu wyborów

Władz terenowych AZWM „Zycie”

W nadchodzącą niedzielę, dnia 25 bm., odbędą się w auli Uniwersytetu Łódzkiego o godzinie 15-tej wybory terenowych władz organizacji AZWM „Zycie”.

Nie można przejść nad tą notatką do porządku dziennego. AZWM „Zycie” zdobył sobie wielką popularność nie tylko wśród młodzieży akademickiej naszego miasta, ale również i całego społeczeństwa łódzkiego, z którym łódzka organizacja AZWM „Zycie” w okresie swej 3-letniej pracy nawiązała trwałe kontakty.

W 1948 roku mijają trzy lata od chwili powstania AZWM „Zycie”. Ta organizacja demokratycznej młodzieży akademickiej na te-

renie Łodzi potrafiła nie tylko postawić sobie szczytne cele — poprawy stopy życiowej studenta, niesienia pomocy naukowej młodzieży studiującej, oddziaływania ideologicznego w duchu upowszechnienia ideałów demokratycznych, ale równocześnie wraz z członkami bratniego ZNMS i innymi organizacjami demokratycznymi młodzieży akademickiej przyczynić się do unormowania bytu młodzieży studiującej drogą tworzenia burs i domów akademickich, których w Łodzi mamy już 5, drogą pomnożenia ilości stołówek, rozszerzenia akcji stypendialnej. AZWM-owcy wraz z młodzieżą ZNMS-u i innymi demokratycznymi organizacjami młodzieży studiującej pierwsi byli

tam, gdzie rozstrzygały się zagadnienia bytu młodzieży studiującej, tam, gdzie istniały szczególnie ciężkie warunki nauki wobec braku podręczników, skryptów, czy wobec nierównego poziomu naukowego — AZWM-owcy organizowali pomoc naukową poprzez tworzenie akcji samokształceniowych wspólnie z ZNMS-em, zajęli się palącą swego czasu sprawą braku odpowiednich skryptów. Łódzka organizacja AZWM „Zycie” stała i stoi w pierwszych szeregach demokratycznego oddziaływania młodzieży akademickiej w wyższym szkolnictwie łódzkim.

Kwestia oddziaływania społecznego, wychowania studenta, związanego ze społeczeństwem, z klasą robotniczą Łodzi, promieniowanie ideologiczne na szerokie rzesze młodzieży, studiującej w wyższych szkołach Łodzi — tak bliskie i realizowane przez łódzkich „Zyciowców”, przysporzyły łódzkiej organizacji AZWM „Zycie” licznych członków i sympatyków.

Jeszcze na początku 1947 roku liczba członków AZWM „Zycie” wynosiła 200, dziś łódzka organizacja liczy 800 członków.

Wiele zrobili AZWM-owcy dla studentów — stwierdzić to muszą nawet obojętni organizatorzy.

Nie jest również tajemnicą, że AZWM-owcy w walce o stworzenie godziwych warunków nauki dla współkolegów, w swej pracy kulturalnej, społecznej i oświatowej często zapomniał o sobie, często trudno było mu nadrobić czas nie stracony, ale poświęcony dla dobra ogółu.

Tym nie mniej wiele jest jeszcze do zrobienia na odcinku młodzieży studiującej. Przed nowymi władzami terenowymi AZWM „Zycie” stoją zadania podniesienia stopy życiowej akademika łódzkiego, rozszerzenia sieci domów akademickich, rozszerzenia akcji stypendialnej, prawidłowego rozdziału stypendiów między najbardziej potrzebujących studentów, podniesienia zdrowotności w ośrodku akademickim.

Rozszerzone Plenum Zarządu Głównego AZWM „Zycie” postawiło sobie za cel wielokrotne podniesienie liczby członków organizacji do dnia 1-go maja 1948 roku. Wiąże się z tym obowiązek pogłębienia pracy ideologicznej w szeregach organizacji, wiąże się z tym obowiązek szerszego i głębszego oddziaływania ideologicznego na niezrzeszone masy akademickie.

Obowiązki te w dużej mierze spoczną na nowym zarządzie organizacji łódzkiej.

Zyczymy organizacji łódzkiej AZWM „Zycie”, by wybrany nowy zarząd spełnił nadzieje, pokładane w nim przez studentów wyższych uczelni, przez całą klasę robotniczą Łodzi.

Kształcimy ducha i rozwijamy się

Nasza praca wychowawczo-oświatowa

Pisaliśmy już w poprzednim numerze o tym, że ostatnie plenarne posiedzenie Zarządu Łódzkiego ZWM baczniejszą, niż dotychczas, uwagę zwróciło na pracę wychowawczo-oświatową. Znalazło to swój wyraz zarówno w dyskusji, jak i w rezolucji, uchwalonej przez Plenum Zarządu Łódzkiego.

Jakie są zadania, które stawiamy sobie w najbliższym okresie czasu do wykonania? Przede wszystkim musimy rozszerzyć naszą pracę samokształceniową. Do dnia 1 maja zorganizujemy 4 wieczorowe kursy dla przewodniczących i członków zarządów kół. Przeszkolimy w ten sposób ponad 200 aktywistów. Drugą formą mają być koła samokształceniowe, które winny powstać przy jak największej ilości kół ZWM. Plan pracy dla tych kół opracowała nowopowstała przy Zarządzie Łódzkim ZWM Poradnia Samokształceniowa. Poradnia ta opracowała również plan samo-

kształcenia dla członków naszej organizacji, chcących dokształcać się niezależnie od kursów czy kół samodzielnie.

Plan pracy oświatowej przewiduje również co tydzień (w niedzielę) w lokalu Zarządu Łódzkiego ZWM odczyty na ciekawe lub aktualne tematy, jak np.: „Co to jest bomba atomowa” czy „Jak powstało życie na Ziemi”. Odczyty połączone będą z bogatą częścią artystyczną. Pierwszy odczyt odbędzie się w dniu 1 lutego br.

Również od 1 do 15 lutego br. trwać będzie w organizacji naszej „Tydzień Książki”. W ramach tego okresu koła i dzienne ZWM winny zorganizować płatne imprezy, z których

fundusze należy przeznaczyć na powiększenie bibliotek, oraz przeprowadzić zbiórki książek wśród członków i sympatyków naszej organizacji.

Dla ożywienia naszej działalności oświatowej organizujemy w marcu br. konkurs świąteczny. Zgłaszać do konkursu mogą się ZWM-owe sekcje chóralne, taneczne, dramatyczne, jak również soliści: deklamatorzy, śpiewacy, tancerze. Zgłoszenia do dnia 1 marca przyjmować będzie Zarząd Łódzki ZWM.

Plan pracy przewiduje poza tym jeszcze zorganizowanie szeregu wieczorów dyskusyjnych, sekcji dramatycznych itp. Plany nasze są słuszne i musimy je zrealizować.

Głosy prasy młodzieżowej

Przenieśmy na wieś wysiłek pracy

W Nrze 3 „Wici” kol. Wąsik w artykule „O wysiłku pracy w rolnictwie” zajmuje się problemem współzawodnictwa pracy na wsi. Autor po stwierdzeniu, że podniesienie produkcji rolnej jest sprawą zasadniczą w obecnej sytuacji gospodarczej Polski Ludowej i że nie ma mowy o szybkim rozwoju w uprzemysłowieniu kraju, jeśli równoległe nie będzie rozwijało się rolnictwo, podkreśla z naciskiem:

„Współzawodnictwo w rolnictwie winno być przeprowadzone szerokim frontem, na wszystkich odcinkach skomplikowanego życia wsi.

Ale w planach współzawodnictwa, które nie mogą być scentralizowane — tak, jak w przemyśle, muszą być wskazane konkretne zadania.

Te zadania łącznie zmierzają muszą do głównego celu — do podniesienia produkcji rolnej.

Stawiając ten ważny problem współzawodnictwa przed Związkiem do realizacji, podniósłmy przykładowo niejako kilka tematów do przeprowadzenia. Potrzebę współzawodnictwa na tej linii należy propagować, planować prace w oparciu o miejscowe warunki, potrzeby i środki realizacyjne, przeprowadzić niezbędne rozmowy ze ZSCh i organizacjami młodzieżowymi.

Zorganizowane współzawodnictwo pogłębí wiele prac Związku, które są już prowadzone, oraz przyczyni się do skoordynowania wszystkich sił społecznych wsi dla dobra Polski Ludowej.”

UWAGA, ZYCIOWCY!

W niedzielę dnia 25.1.1948 r. o godz. 15.30 w pierwszym terminie, w drugim terminie o godz. 16-ej w auli Uniwersytetu Łódzkiego odbędzie się Walne Zebranie Wyborcze.

UWAGA, ZWM-owcy, uczniowie kl. II lic., członkowie Brygady Traktorowej!

W sobotę, dnia 24 stycznia br. o godzinie 20-ej w lokalu Zarządu Łódzkiego ZWM — Plac Zwycięstwa 13, odbędzie się zebranie członków Brygady.

Obecność obowiązkowa.

Spotkanie przy przejeździe

Rozdział z książki Lwa Kasila „Moi chłopcy”. Książka ta powinna się znaleźć na półce każdej ZWM-owej biblioteki.

Tego samego dnia przy przejeździe nastąpiło pamiętne spotkanie. Rzemieślnicy przy sobocie szli do łaźni. Szli pod opieką Kornelija Matunina. Mieli na sobie płaszczki i na czapkach litery R.U.

Tonio Batyrew kroczył w ostatnim szeregu. Brakowało mu wzrostu. Koło przejazdu, tam, gdzie szosa przecina fabryczną bocznice kolejową, rzemieślników dopędziły marynarze, którzy minęli pustkowie. Tych prowadził porucznik, Antoni Paszków. Jungowie też szli do łaźni. W pierwszym rzędzie, dzwicznie wybijając krok, szedł junga Wiktor Staszuk. Obok niego Sierioża Palichin, o bladej twarzy; czystym, wysokim jak u dziewczyny głosem zaintonował piosnkę marynarską.

Ujrawszy z dala marynarzy, majster Matunin przyjął postawę pełną godności i namacał palcami wszystkie guziki swej jesionki.

— Ano, fabryczni, zatońscy — zawołał — ano, woźniane, rzemieślnicy, uważać Kadrami maszerować, jak się patrzy, żeby przed marynarzami pokazać się. Dulkwol! Czy ciebie to nie dotyczy?

Jungowie też zauważyli idących zatońskich rzemieślników. Paszków uważnie zlustrował szeregi swego wojska.

— Pewny krok! Równa! Rozmów w ko-

czył! Ać-dwa, ać-dwa! Niechaj widzą wodni, jak bałtyccy chodzą.

Obie grupy przyspieszyły kroku. Rzemieślnicy nie chcieli przepuścić marynarzy pierwszych do łaźni, lecz szeroko maszerujący marynarze wkrótce pędzili zatończyków. Gdy kolumny zrównały się, marynarze poznali wśród rzemieślników porannych gapiów, którzy kpili z nich przez plot i z nauki wioślowania.

Szczudło, rozwścieczony na wszystkich marynarzy po zdradzie Rymy zauważył, że maszerujący w ostatnich szeregach młodzi chłopcy nie mają przy beretach wstążki.

— Ej, marynarze skurtyzowani, czemuście tasiemkę nie przyszyli?

— Co takiego? — odpowiedział zamiast młodszych Staszek. — Ja ci tu zaraz przyszyję.

Porucznik Paszków, który z początku ograniczał się do uwag w rodzaju „Rozmówki” słysze w szeregach, rozmówki”, w końcu rozgniewał się:

— Co za bałagan! Komendy słuchać! Kompania stój!

Przy łaźni trzeba było stać i czekać. Kiedy skończył kąpiel wojskowi — słuchacze kursów. Porucznik zawołał: — „Spocznij!”

— Stać, chłopcy! Zwrot! — rozkazał swoim majster Makunin, i minawszy czolo kolumny zbliżył się do Paszkowa.

— Dzień dobry przyjechałymi znakiem tego w nasze okolice, by się uczyć — pierwszy odezwał się majster, jak wypadło miejscowe-

mu obywatelowi przy spotkaniu się z gośćmi.

— Bardzo mi przyjemnie. Matunin majster.

Marynarz zasalutował.

— Porucznik Paszków. Nas tu spod Pitra

przenieśli. A pan znaczy się tu na fabryce?

— Właśnie, szkolimy młode kadry. Pracuję pomału. Chłopaki swoje robią i nawet można powiedzieć, że niezłe robią. Także uważam, z przeproszeniem, kpić z nich marynarzom nie wypada. Jak pan sądzi?

Majster srogim spojrzeniem zmierzył szeregi jungów.

— Słusznie — powiedział porucznik — nie dopuszczalny postęp. Kompletna głupota. Nie doceniają sytuacji. Jakże tu mogą być kpiny. Czy my, czy wy — zmierzamy do jednego celu.

— Pan pozwoli, że im tak po swojemu powiem dwa słowa.

— Bardzo będzie dobrze — zgodził się oficer — tak jest najstosowniej. Kompania baczność, słuchac!

Majster podszedł do marynarzy.

— Chłopcy, jako prawdziwi synowie rdzennych marynarzy naszej marynarki bałtyckiej powinniśmy sami zrozumieć, w jakiej znajdujemy się sytuacji. Nie w tym rzecz, czy na wodzie, czy na stałym lądzie, a w tym rzecz, że Niemca trzeba zwyciężyć, niech go, pasażerka, diabli wezmą! I tu oczywiście na żadne kpiny pozwolić nie mogę. Chłopaki zatońskie fabryczne — to jak się mówi — nowe pokolenie kadrowe klasy pracującej. Zajęci są pracą, którą ja tu razem z tobą ojcam: poznałem na stoczni. Zrozumiane. W dziewiętnastym roku

tu z Armią Czerwoną walczyliśmy o Carycin, razem z całą naszą zatońską Czerwoną Gwardią. Zrozumiane? Zrozumiane. A wy dziś moich wychowanków na śmiech wystawiacie. Tak nie można. A wasz dowódca wam to samo powtórzy.

Porucznik Paszków poprawił czapkę, obciągnął rękawy z galonami i szewronami, odchrząknął i zaczął, zwracając się raczej do rzemieślników, niż do marynarzy:

— Słusznie mówi do was towarzysz kierownik. Lecz w toku sprawy chcę poruszyć pewną kwestię. Żeby to było już zupełnie wyraźnie. Kto historycznego dnia w październiku siedemnastego roku jednym wystrzałem zdecydował o sprawie? Odpowiedź brzmi: krążownik „Aurora”, sławny na cały świat. I kto był wówczas na tym sławnym krążowniku „Aurora” tego historycznego dnia? Konduktor Paszków był wówczas na „Aurorze” i nie zapomni nigdy tej nocy i do grobowej deski będzie z tego dumny. Wynika, żeśmy z waszym kierownikiem z dwóch stron do tej samej drogi doszli i dziś kierunek mamy wspólny, i rzecz jasna, że z tym dokucaniem sobie trzeba skończyć.

Obydwie strony były zadowolone, że nie zawiodły, i każdy na swoim postawił, a Wołga płynęła z dala, ogromna, pełnowodna.

Chłonąc ten potężny spokój, płynący ku morzu, trudno było uwierzyć, że są gdzieś jacyś bardzo obcy ludzie, którzy uplanowali przyjsięcie tu, by żelazem wtłoczyć do ziemi wszystko, co nasze obcy ludzie, którzy chcieliby objąć rządzą na wolnych brzegach i nęgać nad dalekimi wodami.

Kronika Kalisza

Sobota, 24. stycznia 1948 r.
Dziś: Tymoteusza.

Telefony

Komenda MO 16-62.
Miejskie Pogotowie Ratunkowe i Straż
Pożarna — 21-77
Informacja Poczta — 12-11
Inform. kolej. i biuro podróży „Orbis”
tel. 12-95.

Dyżury aptek

Dziś dyżuruje apteka mgr. Sumiń-
skiej Pl. Kościelny 4.

Teatr Miejski

Dziś o godzinie 19.15. — „Domek z
trzech dziewcząt”.

Kino

Kino „Bałtyk” wyświetla film ra-
dziecki p.t. „As wywiadu”.

Kino „Wolność” i „Bałtyk” wyświet-
lają film produkcji polskiej „Jasne La-
ny”.

Len i konopie - bogactwo chłopca

Centralny Zarząd Przemysłu Włókienniczego organizuje w bież. roku specjalną akcję *kontraktowania upraw lnu i konopii*, doceniając doniosłość zagadnienia rozwoju krajowej bazy surowcowej dla przemysłu lniarskiego. Dotychczas rolnictwo nasze wykazywało stosunkowo małe zainteresowanie *produkcją roślin włókienniczych*, mimo, że uprawa lnu była często o wiele korzystniejsza niż uprawa innych roślin.

Rolnikom zawierającym umowy z punktami kontraktowymi, którymi są przede wszystkim państwowe roszarnie lnu i konopii, zapewnia się wiele korzyści, których nie mają rolnicy hodujący len niekontraktowany. Zakontraktowanie uprawy lnu zapewnia rolniko-

wi korzyści materialne przy zbyciu produkcji, oraz pozwala mu na obsianie *zakontraktowanego terenu prawie bez żadnych inwestycji kapitałowych*. Punkty kontraktowe dostarczają rolnikom, zawierającym umowy nasienie *zwrotne po zbiorach oraz nawozy sztuczne, opłacane również dopiero po zbiorach*. Na obsiew 1 ha ziemi, punkty kontraktowe dostarczają rolnikowi — na podstawie kontraktu — *130 kg. nasion wysokiej jakości*.

Poza tym na 1 ha uprawy lnu rolnicy otrzymują nawozy sztuczne w ilości: *100 kg. nawozów fosforowych, 100 kg. azotowych i 200 kg potasowych*. Punkty kontraktowe zaopatrzone zostały w odpowiednie ilości superfosfatu, siar-

czanu amonu i soli potasowej — pod len oraz azotniaku — pod konopie. Poza tym kontrakty przewidują możliwość otrzymania w formie zaliczki na poczet przyszłych dostaw słomy lnianej, czy konopnej *po 20 m. tkanin na każdy obsiany hektar*.

Za każde 100 kg słomy lnianej nieoziarnionej pierwszego gatunku, dostarczonej do roszarni, *rolnicy otrzymują po 1.500 zł.*; za gatunki gorsze — *cer* są odpowiednio niższe, przy czym rolnicy mogą otrzymać należność za dostarczony surowiec *w gotówce lub w tkaninach*. Np. za 100 kg. słomy nieoziarnionej I-go gatunku, równoważność w tkaninach wynosi 10 m. tkaniny bawełnianej, normalnej szerokości i jakości. Poza tym rolnik otrzymuje *za siemię zapłatę w gotówce* — według cen wykazywanych przez odpowiednie giełdy zbożowe.

W sumie uprawa lnu jest bardziej korzystna dla rolnika, niż uprawa np. pszenicy, przy czym ważne jest i to, że pod uprawę lnu ziemia może być znacznie gorsza niż pod pszenicę. Jeżeli się uwzględni jeszcze, że ceny towarów włókienniczych dla hodowców lnu są daleko niższe niż wolnorynkowe, to zyski hodowców lnu są znacznie wyższe. Obliczenia wybitnych fachowców lniarskich wykazują, że uprawa lnu jest o wiele korzystniejsza dla rolnika niż uprawa innych roślin.

W kraju znajduje się 35 roszarni, które kontraktują rośliny włókniste oraz udzielają informacji w sprawie uprawy lnu i konopii; w woj. dołnośląskim — 15, w poznańskim — 7, w pomorskim — 4, śląsko-dąbrowskim i szczecińskim — po 3 i w rzeszowskim, warszawskim i gdańskim — po jednej.

Zarówno dla lnu, jak i dla konopii istnieją w Polsce doskonałe warunki klimatyczne i glebowe, co daje możliwość oparcia produkcji zakł. lniarskich całkowicie na surowcach pochodzenia krajowego. Rozwój krajowej produkcji włókien lnykowych zapewni w jednej stronie prawidłowy i uniezależniony od dostaw zagranicznych rozwój zakładów przeróbki włókien lnianych i konopnych, z drugiej strony wpłynie na podniesienie rentowności gospodarstw rolnych, które zajmą się uprawą lnu, czy konopii.

W okresie przedwojennym Polska była jednym z większych eksporterów lnu, gdyż stosunkowo niewielki przemysł lniarski, około 456 tys. wrzecion, nie był w stanie przerobić całego zbioru włókna lnianego, uprawionego na obszarze ok. 200 tys. ha. Obecnie — dzięki przejęciu przemysłu włókien lnykowych na Ziemiach Odzyskanych i jego odbudowy do ok. 1,5 tys. wrzecion zdolnych do produkcji, polski przemysł lniarski posiada (pracując tylko na zmianę) zdolność przerobienia lnu z hodowli o powierzchni 100 tys. ha. Dalsze możliwości użytkowania lnu do produkcji przemysłowej (po za możliwością uruchomienia 2 i 3-ej zmiany w zakładach) istnieją w branży bawełnianej, która przez kotonizację lnu, zastąpić może lmem poważne ilości importowanej bawełny.

Odczyty

W niedzielę, dnia 25 stycznia 1948 r. o godz. 11.30 w sali stowarzyszenia rzemieślników prof. Uniwersytetu Poznańskiego Silnicki wygłosi odczyt n. t. „Zagadnienia kultury współczesnej”.

Ceny ogłoszeń
W GŁOSIE KALISKIM

za tekstem		Nekr.	Drobne
do 70 mm	30	25	25 zł za wyraz
od 71—120 mm	45	40	raz Poszuk.
od 121—200 mm	60	55	pracy 15 zł
od 201—300 mm	75	65	za wyraz
powyżej 300 mm	90	85	

Wydawanie węgla interwencyjnego na miesiąc styczeń 1948 r.

Zarząd Miejski w Kaliszu Wydział Aprowizacji podaje do wiadomości, że węgiel interwencyjny na miesiąc styczeń br. wydawany będzie niżej wymienionym osobom:

1) — Wszystkim, którzy pracują, a nie pobierają węgla z tytułu posiadanych kart. żywn. wzgl. z tytułu umowy zbiorowej (dotyczy to tych, którzy w bieżącym okresie opalowym nie otrzymali w całości przydziału węgla interwencyjnego, w ilości 500 kg. na rodzinę);

2) — Wolne zawody o charakterze publiczno-prawnym jak: adwokaci, notariusze, lekarze, dentyści, aptekarze, duchowieństwo itp. w ilości 500 kg. na rodzinę.

3) — Emerytom państwowym i samorządowym (za pośrednictwem właściwych związków).

4) — Inwalidom wojennym, pobierającym II kat. żywn. (przez Zw. Inwalidów).

Zgodnie z zarządzeniem ogólnym wyeliminowane z rozdzielnictwa węgla interwencyjnego są osoby, które otrzymują karty żywnościowe I kat. wzgl. węgiel deputatowy (wyjątek stanowią chorzy, którzy na zaświadczenie lekarskie mogą otrzymać węgiel interwen-

cyjny, mimo, że korzystają z węgla kartkowego, czy deputatowego.

Ponadto węgiel interwencyjny wydawany będzie w ilości 100 kg. dla:

- członków cechu fryzjerskiego, (właściciel wzgl. dzierżaw. zakładu);
- punktów rozdzielczych art. reglamentowanych,
- drogerii;
- warsztatów samochodowych, Związku transportowców.

Osoby, które w myśl powyższego chcą uzyskać przydział węgla interwencyjnego winni złożyć w tut. Wydziale Aprowizacji najpóźniej do końca stycznia br. pisemne wnioski, przyczym wnioski osób wymienionych w punktach 1 i 2, winny posiadać załączenie, że wnio-

skodawca nie otrzymuje kart żywnościowych I kat., względnie węgla deputatowego.

Węgiel wydawany będzie na specjalne karty węglowe w niżej wymienionych składach węglowych:

- F-ma M. Suski, ul. Wrocławska;
- F-ma J. Waszak, ul. Dworcowa;
- F-ma J. Pawlik, ul. Kościuszki;
- F-ma P. Przybylski, ul. 3 Maja;
- F-ma W. Suwała, ul. Majkowska;
- F-ma Samopomoc Chlopska, ul. Wrocławska;
- F-ma „Społem” ul. Wrocławska.

Cena węgla interwencyjnego wynosi 2.190 zł. za tonę.

ZARZĄD MIEJSKI w KALISZU
Wydział Aprowizacji
Kalisz, dnia 20. 1. 1948 r.

Uroczystości 3 rocznicy wyzwolenia

Wczorajsze uroczystości z okazji 3-lecia wyzwolenia Kalisza spod jarzma hitlerowskiego, mimo dnia pracy wypadły bardzo uroczyste.

Główne uroczystości, z których szczegółowe sprawozdanie zamieścimy w następnym numerze miały miejsce w sali recepcyjnej Ratusza, gdzie odbyło się plenarne posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej, a następnie pod Ratuszem przy odsłonięciu tablicy pamiątkowej ku czci ofiar niemieckiego barbarzyństwa.

Z miasta i z województwa

Państwowy Zarząd Wodny w Gorzowie w swej różnorodności pracy jak: odbudowa portu, wydobywanie obiektów pływających, remontu na stoczni itp. wykonał plan roczny w 134 proc. przy czym zbudowano 17.914 mtr. 3 faszynady, obrukowano 10.612 m kw. ostróg, zdarnowano i skarczowano 7 tys. m kw. W r. 1947 wykonano remont 6-ciu obiektów pływających napędem własnym o łącznej mocy 640 KM oraz bez własnego napędu 1.100 ton rej. brutto. Załogi pływające państw. zarządu wodnego wykonały plan w 154 proc. Pierwsze miejsce z pośród jednostek zajęły MS „Lech” i MS „Langiewicz”. Ogó-

łem załogi pływające przewiozły 36 tys. ton materiałów budowlanych pokrywając przestrzeń 14 tys. km.

Techniczna obsługa rolnictwa okręgu poznańskiego zrzeszająca 36 warsztatów remontowych, z których 6 posiada własne odlewnie, wykonała plan na rok 1947 w 195 proc.

Państw. Zakłady Samochodowe Nr 9 Poznań wykonały reparację 25-tysięcznej opony samochodowej z równoczesnym wykonaniem planu na rok 1947 w 160 proc.

Koncesjonowane Przedsiębiorstwo Budowlane
inż. Wł. KALISZEWSKI

KALISZ — ul. Częstochowska 32, tel. 13-16

WYKONUJE ROBOTY BUDOWLANE, PLANY I OBLICZENIA TECHNICZNE, ORAZ URZĄDZENIA SANITARNE

Obwieszczenie o licytacji

W myśl art. 87 dekretu z dnia 26 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. RP nr 21 poz. 84) 2 Urząd Skarbowy w Kaliszu podaje do wiadomości, że u niżej wymienionego odbędzie się sprzedaż z licytacji zajętych ruchomości celem zaspokojenia zaległych należności Skarbu Państwa i innych.

Godz. 11-ta: Nazwisko i imię zobowiązanego: Jarzębiński Kazimierz; miejsce sprzedaży: Cienia I gm. Opatówek.

Cegły pustaków 5000 sztuk — cena szacunkowa 25.000.— zł. Cena wywołana 12.500.— zł. — termin I-szy. Cegły sufitówki 25000 sztuk — cena szacunkowa 125.000.— zł. cena wywołana 62.000.— zł. termin I-szy. Cegły akermany 8000 sztuk — cena szacunkowa 100.000.— zł. cena wywołana 50.000.— zł. termin I-szy.

Zajęte ruchomości można oglądać w dniu licytacji pod wskazanym adresem i o oznaczonej wyżej godzinie.

Za Naczelnika 2 Urzędu Skarbowego
(—) K. May
Kierownik Działu Egzekucyjnego

Z życia Partii Ze sportu

MARKSISTOWSKI KURS DLA NAUCZYCIELI

W niedzielę 25.1. br. punktualnie o godz. 9-ej rano w świetlicy LK przy ul. Sienkiewicza 49a odbędzie się dla uczestników Kursu — członków PPR i PPS wykład tow. Żukowskiego n.t. „Biologiczne Podstawy Marksizmu”. Obecność wszystkich słuchaczy Kursu obowiązkowa.

ZEBRANIA KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących fabrykach i instytucjach:

RUDA FABIANICKA

O godz. 13-ej Stalarnia Mechaniczna. O godz. 13-ej Fabryka Tektury — „Ruda”. O godz. 14-ej egzekutywa remizy LWEKD — st. Chocianowice.

WIDZEW

O godz. 13.30 egzekutywa kół PZPB Nr 5. O godz. 17-ej terenowe kolo Stoki.

GÓRNA

O godz. 13.30 PZBLDek. O godz. 13.30 Stalarnia. O godz. 18-ej terenowe kolo Chojny. kolo terenowe tow. Okraskowej. O godz. 13-ej LWR.

GÓRNA PRAWA

O godz. 17.30 PZPB Nr 4. O godz. 12-ej odlewnia Fabryki im. Strzelczyka.

ŚRÓDMIEŚCIE

O godz. 13.15 Fabryka Aparat. Elektr. — „Elektrosan”. O godz. 13-tej kolo muzyków. O godz. 14.30 Centrala Węglowa. O godz. 14-ej C.T.Sk. Wyr. Dziew. Pończ. A.

ŚRÓDMIEJSKA LEWA

O godz. 12-ej PZPB Nr 4 — kolo II. O godz. 13-ej Wojsk. Przeds. Bud. O godz. 14-ej „Pod halanką”.

PRAWA ŚRÓDMIEJSKA

O godz. 13-ej f. „Robert-Wajrach”. O godz. 11-ej f. „Bałucki”. O godz. 14.30 Zjedn. Kapelusznice.

STAROMIEJSKA

O godz. 14-ej egzekutywa komitetu fabrycznego PZPB Nr 2. Fabryka Filców. O godz. 15-ej f. „Lido” i „Rosenfeld” kolo 1 i 2. O godz. 18-ej f. „Seide”. O godz. 11-ej f. „Laskowski”. O godz. 19-ej terenowe kolo „Złotno”.

BALUTY

O godz. 14-ej 10 kom. MO. O godz. 18-ej „Zabieniec”.

AKADEMIA Z OKAZJI 3-ej ROCZNICY WYZWOLENIA ŁÓDZI

W sobotę 24.1. br. o godz. 15-ej w lokalu Domu Kultury Młodzieży Robotniczej przy ul. Bolesława Limanowskiego 60 odbędzie się uroczysta akademii z okazji 3-ej rocznicy wyzwolenia Łodzi. W części oficjalnej będzie wystawiona sztuka przez zespół świetlicowy Elektrowni Łódzkiej. Komitet Dzielnicowy PPR Balut prosi członków PPR i sympatyków o liczne przybycie.

UWAGA! INWALIDZI WOJENNI PPR-owcy!

W sobotę, dnia 24-go bm. o godzinie 17-ej. w świetlicy Powiatowego Koła Związku Inwalidów Wojennych RP. w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr 73. odbędzie się Zebranie Inwalidów Wojennych-Peperowców.

Stawiennictwo wszystkich obowiązkowe pod rygorem partyjnym.

ZEBRANIE KOŁA LEKTORÓW

Wydział Propagandy Komitetu Łódzkiego zawiadamia, że w poniedziałek, dnia 26.1. br. o godz. 17-ej, w świetlicy KL ul. Sienkiewicza 49a odbędzie się kolejne zebranie koła Lektorów, z nast. porządkiem dziennym: 1) Referat tow. Leńskiego pt. „Przemysł włókienniczy wczoraj dziś i jutro” 2) Organizacja pracy samokształceniowej.

Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

UWAGA, PRELEGENCI DZIELNICOWI

Dziś dnia 24 bm. o godz. 16-ej w Domu Propagandy, ul. Piotrkowska 262, odbędzie się zebranie aktywów dla wysłuchania referatu Lektora Komitetu Centralnego o spółdzielczości. Obecność prelegentów z wszystkich Dzielnic obowiązkowa.

Kto pierwszy

We współzawodnictwie międzyfabrycznym w przemyśle bawełnianym najlepsze rezultaty osiągnęły: PZPB Nr 16 (117,4 proc.) PZPB Nr 3 i PZPB Nr 7.

Najlepsze wyniki zanotowały PZPB Nr 14 i PZPB w Zgierzu.

Współzawodnictwo w przemyśle włókienniczo-palanteryjnym

Trzymiesięczne współzawodnictwo pomiędzy zjednoczonymi zakładami Łódź-Północ i Łódź-Południe zakończyło się zwycięstwem tych ostatnich 627,4 punkta. Zakłady Łódź-Północ uzyskały 393,2 punkta. Za wykonanie planu otrzymały obydwie kombinaty po 150 punktów. W pozostałych dziedzinach (przekroczenie planu, podniesienie wydajności, zwiększenie dyscypliny, jakości produkcji i walka z odpadkami) zwycięstwo odniosły zakłady Łódź-Południa.

Przed meczem Katowice-Łódź

Uczymy się sędziować skoki z trampoliny...

Podczas konkursu skoków na zawodach pływackich Łódź — Praga, przy dwóch czy trzech skokach można było zauważyć rozbieżności między oceną sędziów, a sądem pewnej części publiczności. Niestety, nie każdy miał możliwość zapoznania się z przepisami FINA, dotyczącymi oceny skoków, przed meczem Katowice — Łódź z tajnikami sędziowania skoków z trampoliny.

Pierwszą sprawą jest sposób rozmieszczenia sędziów w różnych punktach pływalni. Ma to swój sens w tym, że skok z trampoliny, oglądany z jednego miejsca, będzie inaczej wyglądał, aniżeli ten sam skok oglądany z miejsca innego. Istnieje także możliwość, że błąd popełniony przez zawodnika, może być niewidoczny dla jednego lub dwóch sędziów.

Ale wróćmy do kwestii zasadniczej — jak sędzia ma patrzeć na skoczka, by ujrzeć to wszystko, co regulamin mu każe obserwować i oceniać. A więc przede wszystkim jest wskazane, obserwując skok, rozbić go sobie w myśli na trzy fazy: odbicie, ewolucje w locie i wejście do wody.

Sędzia ma do dyspozycji dziesięć punktów. Może przeznaczyć po 3 na każdą z powyższych faz, zachowując sobie 1 punkt na nagrodzenie estetycznego całokształtu skoku. W pierwszym, więc rzędzie należy uważać czy skoczek odbił się dostatecznie ku górze, następnie (druga faza), czy przepisana ewolucję wykonał względnie zaczął ponad trampoliną, czy też wykonał ją dopiero nad samą wodą. Ten drugi sposób wykonania jest poważnym błędem (z wyjąt-

ktem skoków, w których przepisane jest wykonanie ewolucji dopiero po chwili lotu). Wykonanie innego skoku, niż zapowiedziany, uważane być musi za niewykonanie skoku i tym samym pociąga za sobą notę 0 (zero).

Sędziowie powinni z jak największą surowością odnosić się do zawodników, którzy wykonywują tendencyjnie skoki ponad swe siły dla uzyskania wyższego współczynnika trudności. Np. zawodnik zapowiada pełną skrębę, której nie umie, skacze dobrze półskręby, ale nie zdążywszy wykonać brakujące półobrotu, wpada po trzy ćwierci obrotu do wody. Nota w takim wypadku musi być bardzo surowa od 1 do 3.

Oceniając odbicie sędziowie winni brać pod uwagę jego wykonanie, pewne, estetyczne i silne, wraz z wyskokiem ku górze i lekko do przodu. Rozbieg zawsze powinien być wykonany równo i bez zatrzymywania oraz powanna go cechować śmiałość. Przy ocenie ewolucji w locie sędziowie winni brać pod uwagę tylko samo wykonanie skoku, uwzględniając w pierwszym rzędzie styl skoku (poprawność linii, pewność, dobrą postawę), następnie energię i szybkość skoku. Postawa jest doskonała, jeżeli jest naturalna i niewymuszona, miękka i estetyczna, głowa jest podniesiona, nogi dobrze złączone razem, stopy dokładnie wyciągnięte. Ręce, głowa, tułów, nogi i stopy winny tworzyć jedną linię ciągłą. Wejście do wody jest doskonałe, jeżeli nogi i ręce są dobrze wyciągnięte, połączone i wyprostowane, oraz winny znajdować się na całej swej długości w tej samej płaszczyźnie co i ciało. W żadnym wypadku nie można dozwalać na tzw. przetrzucenie ciała, które psuje linię całego skoku.

Wykonanie skoku ocenia się punktami od 1 do 10, jak następuje:

- Skok źle wykonany — 1-2 punktów
- Skok słabo wykonany — 3-4 pkt.
- Skok dostateczny — 5-6 pkt.
- Skok dobrze wykonany — 7-8 pkt.
- Skok bardzo dobrze wykonany — 9-10 p.

Reprezentacja Łodzi na jutrzejszy mecz z Katowicami

Następujący zawodnicy łódzcy będą reprezentować barwy naszego okręgu na meczu pływackim z reprezentacją Katowic.

200 mtr. st. dow. — Wojciechowski, Dąbowski, rezerwa: Mrówczyński, Boniecki.

100 mtr. st. dow. — Jera, Mrówczyński rez. Daszkowski.

200 mtr. st. klas. — Jaworski, Dobrowolski, (Krogulec).

100 mtr. st. grzbiet. — Chojnacki, Witeczak, (Duryś I).

Trampolina — Martyńka.

Sztafeta 3 razy 100 mtr. st. zmien. — Witczak, Krogulec, Jera (Duryś, Wojciechowski).

Sztafeta 5 razy 50 mtr. st. dow. — Kierysz, Chojnacki, Jera, Krawczyk, Mrówczyński, (Wojciechowski, Daszkowski).

Piłka wodna — Kierysz, Dobrowolski, Krawczyk, Chojnacki, Erlich (Jaworski, Nawrocki).

PANIE (KONKURENCJE LOKALNE)

50 mtr. st. dow. — Szczepaniakówna, Kowalska, Sobczakówna, Barychówna.

100 mtr. st. klas. — Duninowska, Proniewicz, Maślankiewicz.

Wszystkie punkty programu zapowiadają się bardzo ciekawie a w szczególności skoki z trampoliny oraz towarzyski mecz piłki wodnej, w którym weźmie także udział przedwojenny reprezentant Polski Kierysz. Zawodnik ten poprowadzi atak łódzki.

Początek zawodów punktualnie o godzinie 17-ej. Ponadto informują nas, że Zarząd ŁOZP ma tym razem trudności z instalacją aparatury głośnikowej, tak że tym razem publiczność informowana będzie przez tubę. Zarząd ŁOZP jednak jeszcze nie zrezygnował z instalacji i czyni starania w tym kierunku.

Bilety są w przedsprzedaży w sekretariacie Polskiej YMCA a w dniu zawodów kasa będzie czynna od godz. 15.30.

Czy nie za mało warszawiaków?

Wczoraj wyjechała do Budapesztu reprezentacja pływacka Warszawy, która w przyszłym tygodniu rozegra dwa spotkania z pięciarczami węgierskimi. Reprezentację stolicy zastąpiło dwóch łódzian. Skład Warszawy wygląda więc następująco: Kamiński (Łódź), Bazarnik i Grzywocz (Śląsk), Czortek (Warszawa), Antkiewicz (Wybrzeże), Rademacher (Śląsk), Chychla (Wybrzeże), Trzęsowski (Łódź), Szymura i Klimecki (Poznań).

Czy jak na reprezentację Warszawy nie za mało w niej warszawiaków?

Z życia KP Zjednoczone

Pływacy mają nowy zarząd

W lokalu klubu KP Zjednoczone odbyło się zebranie sekcji pływackiej, na którym został wybrany zarząd sekcji.

Kierownik sekcji — Adam Przyborowski
Sekretarz — Daniela Przyborowska
Skarbnik — Bogdan Witczak
Gospodarz — Ryszard Kosel.

Treningi sekcji pływackiej KP Zjednoczone odbywają się w basenie Polskiej YMCA w każdy wtorek od godz. 21-22.

Treningi prowadzone są przez instruktora Adama Przyborowskiego. Sympatycy sportu pływackiego, chcący korzystać z treningów pływackich, proszeni są o zapisanie się w sekretariacie klubu, przy ul. Przędzalnianej 68.

Z POLSKIEGO T-WA FARMACEUTYCZNEGO

Powstał w Łodzi oddział ogólnopolskiego T-wa Farmaceutycznego.

Na czele T-wa na całą Polskę stoi dziekan prof. dr Jan Muszyński, prezesem Oddziału Łódzkiego na zebraniu naukowców farmacji łódzkiej wybrano prof. dra Roberta Rembielińskiego, zastępcą Prezesa Izby Aptek. — mgra Romana Słowińskiego, na członków zarządu wybrano szereg innych najpoważniejszych przedstawicieli naukowej farmacji łódzkiej.

W dniu 31 stycznia br. o godz. 10-ej rano w auli Wydziału Farmaceutycznego UŁ przy ul. Lindleya 3, odbędzie się uroczyste otwarcie zakładów naukowych farmacji na Uniwersytecie Łódzkim.

ODCZYT W RTPD

W Robotniczym Domu Kultury im. L. Waryńskiego przy PZPB Nr 1 w niedzielę dnia 25 stycznia 1948 roku o godz. 10-tej odbędzie się odczyt adw. Cyranka na temat: „Zagadnienia polskiego handlu zagranicznego”. Po odczytzie część artystyczna.

Zapraszamy robotników i pracowników naszych i innych zakładów pracy o jak najliczniejsze przybycie na powyższą kulturalną imprezę.

Wstęp bezpłatny

ZEBRANIE ZW. BIBLIOTEKARZY

W niedzielę dnia 25 stycznia br. o godz. 10 min. 30 w lokalu Miejskiej Biblioteki Publicznej ul. Andrzeja 14, odbędzie się doroczne Walne Zebranie Koła Łódzkiego Związku Bibliotekarzy i Archiwistów Polskich.

ZEBRANIE

Zarząd Zw. Zaw. Prac. Sam. Teryt. i Użytk. Publ. w Polsce Oddział I w Łodzi zawiadamia, że zebranie pracowników Wydziału Ewidencji Ludności odbędzie się w dniu 25 stycznia br. o godz. 10-ej w lokalu własnym przy ul. Wólczańskiej Nr 5.

Z ŁÓDZKIEGO KOŁA TOW. INTERNISTÓW POLSKICH

I-sze Posiedzenie Naukowe Łódzkiego Koła Internistów Polskich odbędzie się dnia 28 stycznia o godz. 19-ej w sali wykładowej II. Kliniki Wewnętrznej U. Ł. — ul. Sterlinga 1.

Wyniki Zbiorki
Zarząd Grodzki Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację w Łodzi zawiadamia, że z przeprowadzonej zbiorki w dniach 20-25 października 1947 roku zebrano łącznie zł 421.950. Wszystkim ofiarodawcom, którzy przyczynili się do zebrania tej sumy Zarząd Związku Ucz. Walki Zbrojnej o Niepodl. i Demokrację w Łodzi składa tą drogą serdeczne podziękowanie.

WALNE ZEBRANIE CHEMIKÓW

We czwartek dnia 29 stycznia br. o godzinie 18-ej odbędzie się w Auditorium III Politechniki Łódzkiej przy ul. Gdańskiej 155, doroczne walne zebranie łódzkiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Chemicznego z odczytem prof. dra O. Achmatowicza na temat: „Przemysł chemiczny na nowych drogach”.

WYDATKI NA ROZBUDOWĘ STRAŻY POŻ.

22,5 MILIONA ZŁ OTRZYMA ŁÓDŹ W 1948 R.

Projekt planu inwestycyjnego na rok 1948 przewiduje wyasygnowanie 241 milionów zł na rozbudowę straży pożarnych. Za 238,5 miliona zł zakupiony zostanie sprzęt przeciwpożarny, a za 2,5 miliona zł wybudowane będą warsztaty naprawcze przy Centralnej Szkole Pożarniczej w Warszawie.

Z sum tych uzyska miasto Łódź 22,5 miliona złotych, a województwo łódzkie 21 milionów złotych. Warszawa otrzyma 15 milionów zł, wojew. śląskie 20 milionów, a woj. warszawskie 17 milionów zł. Pozostała suma rozdzielona zostanie między inne województwa.

NAJLEPSZY SPORTOWIEC POLSKI

St. Maruszka, popularny nasz skoczek w wyniku przeprowadzonej ankiety przez tygodnik sportowy „Sport”, zdobył miano najlepszego sportowca Polski, uzyskując 90 punktów. Na dalszych miejscach zostali sklasyfikowani: Szymura, Napierala, Adamczyk, Verey, Grac, Kurkowska-Spychałowa, Parpan, Jędrzejowski i Mitanowa.

Dzisiejsze murezy sportowe

PIŁKA RĘCZNA: Sala YMCA, zawody o mistrzostwo w koszykówce drużyn klasy A: godzina 16 — konkurencja żeńska TUR — LKS, godz. 17-ta Zryw — HKS; konkurencja męska: AZS — Zjednoczone, YMCA II — HKS.

BOKS: Sala przy ul. Kilińskiego 2 — zawody o drużynowe mistrzostwo w klasie B pomiędzy zespołami Victorii i Filmowca. Początek o godz. 19-tej.

ZMIANA W ROZKŁADZIE POCIĄGÓW WARSZAWA — GDYŃA

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Łodzi podaje do wiadomości, że w związku z ukończeniem budowy mostu na Wiśle pod Tczewem od dnia 22 stycznia r.b. poc. pośp. Nr 405, odchodzący z Warszawy o godz. 22 m. 50 przybywa do Gdyni o godzinie 9.32 oraz powrotny poc. Nr 404, odchodzący z Gdyni o godz. 19 m. 40 i przybywający do Warszawy o godz. 5 m. 08 odwołuje się.

Poc. Nr 404 i 405 po raz ostatni przejdą w nocy z 21 na 22 stycznia r.b.